

וּפְרַצְתָּ

מהנעשה והנשמע בעולם השליחות באה"ק

גיליון מס' 06 ניסן ה'תשפ"ו

חב"ד | צעירי אגודת חב"ד
כל הלכ לכל אחד
chabadisrael.co.il
חב"ד ישראל - הכותבת שוק לכל עניין יהודי

אנשי מעשה
ר' מנחם
מענדל שיקלי
עמ' 32

מאחר שהרבי רוצה שלכל יהודי תהיה מצה שמורה בליל הסדר, אנחנו מחלקים לכל אלפי תושבי העיר שלוש מצות לקראת ליל הסדר

מתוועדים שליחות עם הרב בנימין קרניאל, שליח הרבי בגדרה
עמוד 4

חשיפה בפרסום ראשון:

הוראותיו של הרבי בקשר עם המנהג לתליית 'שיר המעלות' - להגנה ושמירה' בבתי היולדות • עמ' 18

השלוחים עושים סדר

מאות שלוחים בכל רחבי הארץ עורכים "סדרים קהילתיים" בהם משתתפים עשרות אלפי יהודים • שיחה עם שלושה שלוחים על האתגרים, ההכנות והרגעים המרגשים • וגם 'טיפים' חשובים לכל עורך סדר • עמ' 14

מתכוננים ל"ג בעומר:

צאגו"ח הפיקו חמשה ספרים מרהיבים לחלוקה במסגרת התהלוכה - ומופע מושקע שבמרכזו עלילה מרתקת • הצצה ראשונית

מפעילות בתי חב"ד בחודש האחרון

מבצע פורים מתוגבר בצל המלחמה • מבצע מצה | סיקור מיוחד • עמ' 10

לא תאמינו כמה פשוט לקחת חלק

היכנסו עכשיו לאתר mivtzoim.co.il והצטרפו לפעילות ב'מבצעים' בבניין המגורים, במקום העבודה ובכל מקום

עמדת נרות שבת קודש

עמדת הנחת תפילין מהודרת לעסק

ערכות נרות שבת קודש ארוזות ומוכנות לחלוקה

חג פסח הוא חג שמבליט מאד את היסוד ה"שליחותי" שהרבי חידש, מחדיר ותובע מאיתנו. הוא חג של הנחלת היהדות מדור לדור, חג של חינוך יהודי, חג של תשומת לב לכל ארבעת הבנים - וכפי שהרבי הדגיש, גם של דאגה לבן החמישי, זה שלא משתתף בסדר...

אם בכל השנה ידי אלפי השלוחים באה"ק מלאות עבודה, הרי שבשבועות ובימים שלפני חג הפסח - על אחת כמה וכמה. ארגון מאות סדרים ציבוריים, חלוקת מאות אלפי מצות, פעילות עם ילדים לקראת חג הפסח, הדרכה, הכוונה, והכל בנוסף לפעילות השוטפת העמוסה ממילא.

כשבאנו לשמוע את סיפורו המרתק של השליח הרב בנימין קרניאל מגדרה, המתארח במדור "מתוועדים שליחות", בשלהי חודש אדר, כבר היה עסוק כולו בהכנות לקראת מבצע מצה בעירו - במסגרתו מחולקת ערכה מיוחדת עם 3 מצות עבודת יד לכל בתי גדרה!

עוד בגיליון, בין היתר:

שיחה מעשירה עם שלושה שלוחים על האתגרים, ההכנות והרגעים המרגשים של "ליל סדר קהילתי", לילה שמנקז אליו אין סוף עבודה, חשיבה ואיכפתיות; במסגרתה הם גם שיתפו אותנו בתובנות ובטיפים שיכולים לעזור לכל עורך סדר, גם ל"שליח" שבביתו.

הצצה לפעילות בתי חב"ד באה"ק בחודש האחרון - ממבצע פורים בסימן המלחמה מול איראן, ועד מבצע מצה בכל ה'שטורעם', שעודו נמצא בעיצומו בכל הכוח ובהיקפים הולכים וגדלים.

חשיפה בפרסום ראשון: הוראותיו של הרבי בקשר עם המנה לתליית 'שיר המעלות' בבתי היולדות.

בהזדמנות זאת, אנו שבים וקוראים לקוראים ולקוראות היקרים ליטול חלק בפעילות השלוחים והשלוחות וב'מבצעים' במסגרת צאגו"ח - כנסו לאתר חב"ד בישראל, הירשמו וקיימו את רצון הרבי.

ברכת חג פסח כשר ושמה

עם כל זה מחכים לך

השלוחים צריכים כל אחד מאנ"ש לסייע בעריכת סעודת משיח בכל בתי הכנסת.

פנה לשליח הקרוב אליך, והשתבץ לסעודת משיח באחד מבתי הכנסת. בוא עם הילדים לזכות את הציבור בקיום המנהג הקדוש, לנגן ביחד, לומר דברי תורה ואמונה ולעורר את הציפייה לגאולה

להפצת עלונים שבועיים במקום מגורכם או במקום העבודה כנסו לאתר חב"ד ישראל

צעירי אגודת חב"ד כל הלב לכל אחד

יו"ר: הרב יוסף יצחק הכהן אהרונוב נערך והופק על-ידי המרכז לעזרי שליחות © כל הזכויות שמורות נא לשמור על קדושת הגיליון לתגובות והערות: ufaratzo@gmail.com

תמונות הרבי באדיבות חברת fem 109812

ה"מבצעים" שייכים במיוחד לחג הפסח

ולאחרי ההקדמה דחינוך עצמו וחינוך הזולת (החל מחינוך בניו ובני ביתו), חינוך המיוסד ומבוסס על אהבת ישראל באופן דאחדות ישראל, "אב א' לכולנו" - אזי באים שאר ענייני ה"מבצעים" (שהם עניינים פרטיים לגבי כללים הנ"ל):

מבצע תורה, מבצע תפילין – הקשור במיוחד עם יצי"מ, מכיון שבפרשיות דתפילין מדובר אודות הענין דיצי"מ, והרי "הוקשה כל התורה כולה לתפילין", מבצע מזוזה, מבצע צדקה, בית מלא ספרים - יבנה וחכמיה.

וכן המבצעים המיוחדים לנשי ובנות ישראל - השייכים במיוחד לחג הפסח, כמאז"ל "בזכות נשים צדקניות שבאותו הדור נגאלו אבותינו ממצרים": הדלקת נרות שבת קודש ויו"ט, כשרות האכילה ושת"י, וטהרת המשפחה, שכל עניינים אלו נעשו ע"י אמותינו – שרה ורבקה כו', כמדובר כמ"פ.

וכן המבצע ד"יימלט עמך כל הנמצא כתוב בספר" – לרכוש אות בא' מספרי התורה הכלליים, שעמהם נצא – בקרוב ממש – לקבל את פני משיח צדקנו.

והנה, כל ענייני ה"מבצעים" (עניינים כלליים ומצוותי) שייכים במיוחד לחג הפסח, כי חג הפסח ענינו "זמן חירותנו", חירות משעבוד היצר שהוא ההיפך דיצי"מ, ובדרך ממילא נעשה קיום התורה ומצוותיה **בשלימות**.

ומזה מובן שבעמדנו בימים הסמוכים לחג הפסח – צריכים לעסוק בכל ענייני ביתר שאת וביתר עוז.

משיחת י"א ניסן תשמ"ג

כאן המקום להזכיר אודות כל ענייני ה"מבצעים":

לכל לראש, ענין שהזמן גרמא - **מבצע פסח**: להשתדל שלכל יהודי יהיו כל צרכי הפסח, כדי שיוכל לחגוג את חג הפסח באופן המתאים.

ומובן, שבזה נכללת גם ההשתדלות שכאו"א מישראל ידע את כל הלכות הפסח, הן כפשוטן, והן בעבודה הרוחנית - כללות הענין דיצי"מ, "זמן חירותנו", היינו, חירות אמתית משעבוד ה"יצר" שהוא ההיפך דיצר טוב. ובהדגשה - שהעבודה הקשורה עם "יזכר ליציאת מצרים" נמשכת על כל השנה כולה - בכל יום ויום, הן ביום והן בלילה, ובמובן הרוחני - הן במצב שאור הנשמה מאיר אצלו בגלוי (יום), והן במצב שאור הנשמה אינו מאיר אצלו בגלוי (לילה)...

ומזה באים ל"מבצע חינוך" - המודגש ביותר ב"סדר" דליל פסח, שהרי הענין ד"והגדת לבנך" הוא ענין עיקרי ביותר ב"סדר"...

ומזה באים למבצע דאהבת ישראל, המודגש אף הוא בליל הסדר - שעוד לפני שהבן שואל "מה נשתנה", מזמינים את כולם לשולחן הסדר: "כל דכפין ייתי ויכול כל דצריך ייתי ויפסח" – פעולה שנובעת מצד אהבת ישראל.

ובהדגשה - שלא מעמידים שום תנאי בהזמנה לשולחן הסדר, להזמין רק יהודי שמניח ב' זוגות תפילין, או עכ"פ זוג א' תפילין, או עכ"פ יהודי שבגדר "קרקפתא דמנח תפילין", וכיו"ב - כי אם "כל דכפין .. כל דצריך".

"כשליח - אתה קם לעשות טוב. אתה קם להכין את העולם למשיח. אתה קם בשליחות של הרבי!"

מתועדים שליחות | ריאיון

כאשר נכנסתי למתחם המפואר והמאיר של בית חב"ד ברח' היסמין 25 בגדרה, תחושה של חום, של בית - התפשטה בקרבי. ואז הופיעה דמותו החסידית הקורנת של הרב בנימין קרניאל, האיש שיחד עם אשתו השליחה, הרבנית שפרה, בנו בגדרה מערכת שליחותית מפוארת ויוצאת דופן - ומיד הבנתי מה מייצר את החום הזה, את התחושה המאוד מיוחדת של "הגעתי הביתה" שחשתי עת נכנסתי בשערי בית חב"ד • **התועדות עם שליח**

"כל החוויות והקשיים בנו אותי"

עד גיל 12 הרב קרניאל גדל בכפר מימון שבעוטף עזה. "הכיתה של אבא שלי זיכרונו לברכה הקימה את היישוב הזה בזמן שירותם הצבאי בנח"ל. אומנם אבי שירת ביחידה אחרת, אלא שתוך כדי השירות התקרבו לחב"ד. גם אימא שלי לא באה מבית חב"ד, התקרבה בעקבות אבי לחב"ד אף היא - שניהם נעשו חסידי הרבי בלב ובנפש - והרבי הורה להם להצטרף לגרעין נח"ל זה.

"היה לי מאוד קשה בכפר מימון, כי כאמור כל היישוב היו חברי כיתה אחת, כך שהיה זה יישוב מאוד הומוגני. הייתה לי "גאוות יחידה" חב"דית עצומה, אבל הייתי שונה וזה הפריע לי. כאשר הייתי בערך בגיל 11 הרבי אמר להוריי שהגיע הזמן לעבור למקום חב"די. כשהורים סיפרו לנו שאנו הולכים לעבור לגור בכפר חב"ד, הידיעה הזאת מאוד שימחה את ליבי. אבל הסתבר שגם בכפר חב"ד הייתי קצת שונה... כי אבי אף פעם לא

סיפורו המיוחד והמרגש של השליח הרב בנימין קרניאל, שמחולל בגדרה מהפכה מלאה באור וחום מיוחדים במינם, ושבימים אלה עסוק במבצע מצה - חלוקת שלוש מצות לכל בית בגדרה!

תפילין עם יהודי?"

אני יכול להניח שבשנים הראשונות לא היה פשוט.

"אכן בשנים הראשונות זה לא היה קל, לא כלכלית, וגם לא מבחינות אחרות. בסוף, הייתה בדידות שאיתה היינו צריכים להתמודד. כמובן, היו לנו כבר מכרים וכו', אבל זה לא כמו החממה החסידית. צריך גם לזכור שאנחנו מדברים על עולם של לפני 40 שנה, שונה לגמרי מכל הקומוניקציה שמאפיינת את חיינו היום.

"ובגלל הרקע שלי בכפר מימון, הבנתי טוב מאוד מה מרגישים הילדים שלי כאשר הם התחילו לגדול, שונים מכולם.

"אני זוכר את הפעם הראשונה שצעירי חב"ד עשו את המיזם המופלא הזה של שבת לילדי השלוחים. מאוד שמחנו בשביל מנדי שלנו, שהיום הוא שליח בפנמה. הוא היה אז בן 9. ביום שישי, בהתרגשות גדולה לקחתי אותו לכפר, שם נערכה התוכנית המיוחדת. במוצאי שבת, בדרך חזור, ביקשתי ממנו שיספר לי חוויות מהשבת. והוא סיפר לי שהגנרל, בסעודת המלווה מלכה, אמר לפתע: 'בואו נקרא פה לאחד מהילדים שיספר על בית חב"ד של אבא שלו', ומבטו של הגנרל נח על מנדי. הוא הציב את מנדי על הכיסא לידו ואמר לו: 'תספר על גן הילדים של אבא שלך'; ומנדי שלי עונה לו: 'לאבא שלי אין גן ילדים'. 'אז תספר על הבית כנסת שלך, ומנדי עונה: 'לאבא שלי אין בית כנסת'. הייתה שאלה שלישית בסגנון הזה, והתשובה הייתה אף היא באותו סגנון...

"מאוד שמחתי שהוא שיתף אותי באנקדוטה הזו. באגו הביתה וה' נתן לי

עוד המון רגעים שביססו והעצימו את הרגע הזה. במהלך שנות הלימוד בישיבה, בשנת הקבוצה - בפרט לנוכח השיחות החזקות שהרבי דיבר אז על הקמת בתי חב"ד. ובפגישות, סיכמונו אני ורעייתי על כך שאנחנו נצא לשליחות".

ואיך אתם מגיעים לגדרה?

"כאשר היינו חתן-כלה קיבלנו הרבה הצעות מאגף הסניפים של צאגו"ח לצאת לשליחות, בעיקר בארץ. זו הייתה התקופה שאז השליחות בארץ החלה מאוד להתפתח. שאלנו את הרבי, והרבי לא ענה לאף אחת מהן. לכן, בינתיים, הלכנו לגור בנחלת הר חב"ד. בשלב מאוד מוקדם אמרתי לאשתי: 'תקשיבי, ראיתי כבר זוגות שחלמו על שליחות והתחילו את החיים במרכז חב"ד, רק כדי ללמוד שנה-שנתיים בכולל, ושקעו שם, ואני לא רוצה שזה יקרה לנו, אז בואי נמצא לנו מקום קרוב לפה ופשוט נתחיל לנסוע פעם בשבוע, פעמיים בשבוע לעשות מבצעים'. המקום הכי קרוב שהיה פנוי זה היה פה, בגדרה.

"התחלנו לעשות פעילות בגדרה, ובשלב מסוים - בהסכמת ובעצת אגף הסניפים של צאגו"ח - כתבנו לרבי שאנחנו פועלים בגדרה בהפצת היהדות והמעיינות, ואנחנו רוצים להיות שלוחים במקום. הרבי סימן עיגול מסביב להפצת היהדות והמעיינות, מתח קו וכתב 'ויהיה בהצלחה רבה אזכיר עה"צ'. ומאז הכל היסטוריה. למרות שאני אומר לחבר'ה שלי תמיד שביהדות אין היסטוריה, התורה היא תמיד הווה..."

היה כמו כולם. עבור אבא מה שהרבי אומר - זה מה שצריך לעשות, כפשוטו ממש. זו הייתה כל המהות שלו. וילד, לא פעם זה אתגר אותי. בכל אופן, ברוך השם, היום אני יודע שכל החוויות האלו בנו אותי והכינו אותי לשליחות".

"על הפנים שלהם ראו את המשלח, והחלטתי: אני אהיה שליח"

ומתי אתה מחליט שאתה רוצה להיות שליח של הרבי?

"גדלתי בבית שמאוד חניך למבצעים. הוריי נטעו בנו את השליחות. 'הזריקו' לנו לתוך לשד העצמות. ותמיד בבית דיברו על הרבי, על מבצעים... אבל אני זוכר היטב את הרגע הזה, בו החלטתי שאהיה שליח. זה היה כאשר הקבוצה הראשונה של השלוחים שהרבי שלח לאה"ק, בשנת תשל"ו, הגיעה ארצה. יחד עם כל כפר חב"ד, גם אנחנו נסענו לקבל את פניהם בשדה התעופה. עמדנו שם ממתנינים להם, ואז הדלת נפתחה והם יצאו, ועל הפנים שלהם ראו את המשלח. ראו את האור על הפנים שלהם, את האושר, את השמחה, את האמביציה... הציבור התחיל לשיר, ופתאום מישהו נכנס לתוך חבורת השלוחים, והרים את אחד השלוחים הללו על הכתפיים. ובעודי מביט על אותו שליח מתרומם, לא ראיתי את מי שהרים אותו אבל ראיתי איך הוא מתרומם, ואמרתי: 'אני אהיה שליח של הרבי', זה היה הרגע. אז גם הבחנתי כי מי שהרים את אותו שליח על הכתפיים, היה אבא שלי..."

"מאותה נקודה כיוונתי את עצמי לשליחות. כמובן שעם חלוף הזמן הצטברו

"ראית את אבא שלך מניה"

**לקחתי דף ועט
ורשמתי איתו
את כל עשרת
המבצעים.
התחלנו
במבצע תפילין.
שאלתי אותו:
'ראית את
אבא שלך
מניח תפילין
עם יהודי?'
וכתבנו בדף על
כך שיהודים
ברוך השם
מניחים תפילין
כל יום בזכות
המבצעים שלנו**

מבצע תפילין.
"אחד הדברים שאני מאוד מקפיד עם החברה שלנו - שכולם ילכו לעשות מבצעים. וב"ה יש היענות עצומה. ובכל שבוע, חברה שולחים לקבוצת הוואטסאפ של בית הכנסת תמונות מהמבצעים שהם עושים. את התמונה הזו של הרבי, הבנויה מקולאז' התמונות של אנשי קהילת בית חב"ד עושים מבצעים, העניקו לי אנשי קהילת בית חב"ד במתנה לקראת יום הולדת ה-120 של הרבי..."

"בסייעתא דשמיא עצומה יש היום בקהילת בית חב"ד מעל 100 משפחות בעלי תשובה, המעורבים עמוק בקהילה. שניים מהשלוחים פה בעיר, גדלו פה בערוגות של בית חב"ד ונהיו חסידים ושלוחים של הרבי פה. אלו ניסים מדהימים. יש פה עשרות שיעורי תורה בעיר. כל אחד משבעת השלוחים בעיר עסוק מלבד בדברים הישירים שאליהם הוא אחראי - בכל הפעולות של השליחות, שיעורים, התוועדויות, מבצעים - והתוצאות מורגשות על כל צעד ובכל פינה.

"יש לנו בקהילה מנהג, בהתוועדות שלפני

את הרעיון: לקחתי דף ועט, התיישבנו ליד השולחן, והתחלתי לכתוב על הדף את כל עשרת המבצעים. ואז עברתי איתו מבצע מבצע. התחלנו במבצע תפילין. שאלתי אותו: 'ראית את אבא שלך מניח תפילין עם יהודי?', והוא כמובן ענה שכן, ואז כתבנו בדף לצד המילים מבצע תפילין - שב"ה יהודים בגדרה מניחים תפילין כל יום בזכות המבצעים שלנו. ואז שאלתי אותו: 'ראית את אבא שלך לומד תורה עם יהודים?' וכו', וככה עברנו על כל המבצעים..."

"השנים הראשונות היו השנים של הזריעה. עבודה קשה מאוד. אבל ברוך השם, 'דער רעבע בלייבט נישט קיין שולדיג' (הרבי לא נשאר חייב). והיום ברוך השם, תראה מה יש כאן בגדרה..."

קולאז' שכולו שליחות, שכולו רבי

הרב קרניאל, עיניו מלוחלות מדמעות של התרגשות, קם לפתע מכיסאו ומראה לי תמונה ענקית של הרבי שתלויה במשרדו. כשמתקרבים אליה, רואים שהיא בעצם בנויה מקולאז' של אלפי תמונות קטנטנות של אנשי קהילת בית חב"ד מניחים תפילין לעוברי אורח במסגרת

השלוחים לגדרה

הרב בנימין זוג' **חני קרניאל** - השליח הראשי

הרב **אלדד** זוג' **בניה אילן** - שליח בבית חב"ד המרכזי האחראי על המעון

הרב **חנוך** זוג' **לאה גכטמן ומשפ'** השליח בשכונת גולדה

הרב **ישעיהו** זוג' **שרי גורליק ומשפ'** השליח בצפון גדרה

הרב **אשר** זוג' **הודיה ברוצקי ומשפ'** האחראי על הפרויקטים החברתיים (בין היתר על מבצע יום הולדת "שאצלנו בקהילה הוא מוסד מיוחד ומשמעותי", ומרכז החסד והשאלת ציוד רפואי, ועוד)

הרב **אסף** זוג' **ליאור איטה ומשפ'** השליח לנוער

הרב **אביחי** זוג' **אסתי סקעת** האחראי על מבצע כשרות, על הקשר והפעילויות עם בוגרי בית הספר שלהבות ("שבשונה ממוסדות אחרים, שבהם הבוגרים לעיתים מבקשים להשאיר את תקופת הלימודים מאחוריהם, אצלנו התמונה הפוכה לגמרי. הקשר עם הבוגרים והבוגרות שלנו הוא חי, אינטנסיבי ומשמעותי והרב והרבנית סקעת פועלים שם בהצלחה ענקית"), ורב בית אבות נווה אורנים

"החמ"ל שלנו פועל מסביב לשעון. חתני, הרב חנוך גכטמן, המכהן כשליח בעיר, אמון על ניהול הלוגיסטיקה המורכבת. בכל יום יושב אחד מהשלוחים ומנהל את המערך הכולל: גיוס הכספים, ארגון תמימים שמגיעים מנחלת הר חב"ד, ושילוב כוחות של הנוער מגדרה הנמצאים בפעילות של השליח לנוער ושל אנשי הקהילה שנרתמים למשימה. זהו שבוע אינטנסיבי של עבודה מסורה.

"ב"ה אני מקבל אינספור דרישות שלום מרגשות - מאנשים שרוצים מצה נוספת עבור בן שנוסע לחו"ל ועד כאלו שמחכים בקוצר רוח לבואם של התמימים. מעבר לערך הרוחני של המצווה, המבצע מחזק את הקהילה שלנו בגדרה. הקמפיין למימון המבצע נתמך ברובו על ידי תורמים תושבי העיר, מה שהופך את כל גדרה לשותפה למפעל האדיר הזה."

הזכות העצומה הזאת להיות 'ידא אריכתא' של הרבי

סליחה על השאלה האישית, אבל מה זה אומר מבחינתך להיות שליח של הרבי.

"סיפורי ההשגחה פרטית שמלווים אותנו בשליחות הם מדהימים פשוט", אומר הרב קרניאל ומספר סיפורים מופלאים - שבגלל קוצר היריעה נותרו על "רצפת שולחן העריכה", ואנו מקווים בהזדמנות להביא מהם. "אתה יודע", מוסיף הרב קרניאל, "כתוב שבעלי עסקים רואים את הקב"ה בחייהם - לעיתים הרבה יותר מיושבי אוהל. הם רואים את ההשגחה פרטית, את המעורבות האלוקית. אנחנו, השלוחים, אנו גם סוג של בעלי עסקים, והחיים שלנו אלו חיים של ישועות; ויותר מזה אלו החיים הכי מאושרים והכי יפים שיכולים להיות בעולם.

ההקפות בשמחת תורה בבוקר, כל אחד מקבל החלטה טובה, וזה מנהג מאוד מאוד מעניין כי אחד אומר 'מחר אני אניח תפילין' ואחד מתחיל לגדל זקן. בשמחת תורה האחרון כמה וכמה לקחו על עצמם החלטה טובה - להצטרף לעשרות מהחבר'ה שכבר עושים זאת - ולהתחיל להניח תפילין דרינו תם. ואני חייב לומר לך בכנות, כאשר אני רואה יהודי 'זו' במשהו באידישקייט, הדבר מסב לי אושר עצום."

שלוש מצות לכל בית בגדרה

ציפור לחשה לי שלקראת פסח אתם מחלקים לכל תושבי גדרה שלוש מצות עבודת יד!

"לפני כשמונה שנים, התקבלה אצלי ההחלטה: מאחר שהרבי רוצה שלכל יהודי תהיה מצה שמורה בליל הסדר, אחלק לכל תושבי העיר מצות לקראת ליל הסדר. הבנתי את סדר הגודל והמורכבות של ההחלטה - ובס"ד נרתמתי אליה יחד עם השלוחים וקהילת בית חב"ד בגדרה. בפעם הראשונה חילקנו מצה אחת לכל בית בגדרה. התגובות החמות מהשטח כבר בשנה הראשונה הבהירו שאין דרך חזרה...

"בשנה שלאחר מכן הבנו שמצה אחת אינה מספיקה; עלינו לשלוש מצות לכל מארז, ומאז זהו הסטנדרט שלנו בכל שנה. מדובר במבצע שעלותו נאמדת בכ-180 אלף שקלים, והוא דורש מערך לוגיסטי מאוד מורכב ומאורגן. למעשה, המבצע מתחיל הרבה לפני ליל הסדר. המצות מגיעות באמצעות צעירי אגודת חב"ד, ואנו מכניסים את אריות המצות בשקיות ממותגות עם דפי הסבר וחומר נלווה, ומכינים אותן לחלוקה אישית - כזו שניתן לתלות על שער או להגיש ביד בצורה מכובדת.

גדרה

כ- 30,000 תושבים

7 שלוחים

מעון חב"ד

גן ילדים

3 בתי כנסת חב"ד

מקוואות טהרה

בית ספר שלהבות חב"ד

"הכוח המיוחד של בית ספר שלהבות"

"בגדרה", מסביר הרב קרניאל, "הרבה שנים היה צורך במוסד חינוכי איכותי. ומאוד לחצו עלינו להרים את הכפפה... מאות ילדים היו יוצאים כל יום מגדרה ללמוד מחוץ לעיר. היית רואה אותם, ילדים קטנים בני 6, עומדים בגשם עם ילקוטים שיותר גדולים מהם ומחכים להסעה.

"והאמת היא, שלא רצינו לפתוח את זה כי חשבנו שזה גדול עלינו. אבל פתאום נוצרה איזו השגחה פרטית מסוימת והרב אליהו קריצ'בסקי, מנכ"ל רשת אוהלי יוסף יצחק, נודע לו מזה והוא בא אליי ואמר לי 'אתה חייב לפתוח בית ספר', והוא הבטיח לי ש'הרשת' תעזור לי, ובאמת ה'רשת' עזרה לי מאוד...

"וצריך להבין את הכוח המיוחד שיש לבית ספר שלהבות. הרבה שלוחים עושים בחנוכה, ובחגים אחרים, אירועים מיוחדים לילדים. מוציאים על האירוע הון עתק, ומאמץ גדול ביותר - וכל זאת בשביל לזמן ילדים שיהיו שעתיים באירוע ושיהיה ניתן להעניק להם טיפת מים חיים של אידישקייט. ובאמת זו משימה קריטית ביותר, ה' ירחם באיזה מצב של בורות ילדים יהודים נמצאים פה באה"ק. זו פעולה קדושה, שחייבים לבצע אותה, והיא הכרחית גם כאשר לשליח יש בית ספר חב"ד, כי הרי לא כל הילדים מגיעים לבית ספר חב"ד, גם אם יש לך בית ספר כזה...

"אבל עדיין, זה יכול להמחיש לנו איזו פעולה פנימית עצומה ואיזו מעלה יתרה יש בבית הספר שלהבות - שבמסגרתו אנחנו מקבלים כל בוקר ילדים עד השעה 1, וחלק עד השעה 3 וחלק עד השעה 5 ונותנים להם יהדות כיפית, חווייתית, משמעותית. מאות ילדים, ובכל יום שעות של נתינה במאור פנים, לילדים עצמם, ולא פחות מכך למשפחות שלהם - ההורים, הסבים והסבתות.

לחוות את האידישקייט בכיף

"המוטו שלנו הוא להעניק יהדות חווייתית לילדים. בית חב"ד משקיע המון כסף בבית הספר, כדי שהוא יהיה ברמה הכי גבוהה. המנהלת של בית הספר זאת אשתי שתחי', תמיד אני אומר לה בבדיחות הדעת: לי יש 300 תורמים ולך יש אחד... והיא אומרת לי בתגובה: איזה כיף זה להתעורר בבוקר ולספר את החלום שעליו חלמת בלילה, ומישהו מתחיל לרוץ מיד להגשים אותו. היא התכוונה, שאם יש להם חלום בקשר לבית ספ והיא חולקת אותו איתי, אנו נתרמים יחד עם למנת שהדבר יוכל להתבצע... ברוך השם, בית הספר מושקע מאוד, מאוד יפה ומאוד מתקדם עם כל החדשנות שיכולה להיות, וכל זה בשביל המטרה האמורה: להעניק לילדים יהדות חווייתית שתישאר חקוקה בקרבם.

"אשתי משקיעה את כל כולה בבית הספר. לדוגמה, כל בוקר היא ניצבת בשער של בית הספר - בשיא החורף ובשיא הקיץ - שלושת רבעי שעה, מ-7 וחצי עד 8 ורבע, ומקבלת כל ילד עם 'בוקר טוב'. והילדים יודעים להעריך זאת. רבים מהם, בסוף כיתה ו', באים לומר על כך תודה.

"אמרתי לאשתי פעם: 'אנחנו שנינו עובדים מגיל 22-21 כל יום בחיים שלנו, כל יום כל היום, ויום אחד לא עבדנו בשביל המשכורת. אנו אכן מקבלים משכורת, אך יום אחד לא עבדנו בשביל המשכורת. כשליח, אתה קם לעשות טוב. אתה קם להכין את העולם לביאת משיח. אתה קם בשליחות של הרבי!

"אם היו לוקחים אותי עכשיו 40 שנה אחורה ושואלים אותי מה ברצוני לעשות, לא הייתי מחליף את תפקידי בשום דבר אחר, רק הייתי עושה את זה כנראה קצת יותר טוב בהתבסס על הניסיון שצברתי.

"יש סיפור על הבעל שם טוב, שיום אחד הבעל שם טוב התיישב עם התלמידים במלווה מלכה מיד אחרי מעריב. כולם היו בבגדי שבת, ונכנסה איזו אישה, והתחילה לבכות שהיא צריכה דחוף 300 רובל. מאחר שכולם היו בבגדי שבת, לאף אחד לא היה ארגן או כסף בכיסים... ואז אמר הבעל שם טוב: 'כלום אינכם רואים שיש פה אישה המצויה בצרה? תנו לה כסף!'. הכניסו התלמידים את היד לכיסם, וכל אחד לפתע הוציא מכיסו מטבעות של רובלים, ונתנו לה 300 רובל. אחרי שהבעל שם טוב יצא, דנו התלמידים במה שאירע. מה הייתה הנקודה במאורע. בהתחלה אמרו, ה'קונץ' היה המופת הגדול שלמרות שכולנו היינו בבגדי שבת, היו לנו 300 רובל בכיס. אבל אז הסכימו שיש פה נקודה עמוקה יותר. אמרו, זו האמונה שלנו בבעל שם טוב: ברגע שהבעל שם טוב אמר תביאו כסף והכנסנו את היד לכיס, למרות שידענו שאין שם כסף. אבל אז הסכימו שגם זאת לא הייתה הנקודה. הנקודה הפנימית הייתה, הסכימו התלמידים, שהבעל שם טוב הלוא היה יכול להכניס את היד לכיס שלו ולתת לה... אבל הוא תבע מאיתנו לעשות את זה. שאנחנו נעשה טוב ליהודי אחר.

"וזה מה שאני מרגיש כל בוקר. תודה גדולה לרבי שלקח אפסים כמונו, סליחה על הביטוי, ונתן לנו את הזכות הזאת להיות למען יהודי אחר בגשמיות וברוחניות.

"שליח של הרבי הוא אדם שקם כל בוקר וחי את נצח ישראל, ומבין שזה צריך לבוא מ"הפרוטות הקטנות": מהנחת תפילין ליהודי, מחיבוק ליהודי, מחיך ומהארת פנים.

"זו באמת תודה גדולה להשם יתברך שנתן לנו את הזכות העצומה הזאת להיות ידא אריכתא של הרבי, ובסוף צריכים לזכור את זה כל רגע. לקום כל בוקר ולומר לרבי: 'בעזרת השם אנחנו נעשה את זה היום'."

פתאום?", שאלתי. היא הסבירה שהגברת פראדי ברוד שלחה לה אותו. מסתבר שהגב' ברוד הייתה צריכה להכין חומר להתוועדות נשים. היא הוציאה בדיוק את הגיליון "משפחה חסידית" אך לא מצאה מה שחיפשה. הגיליון נשאר על השולחן, ולמוחרת שוב עלעלה בו, ובאותו גיליון הייתה בדיוק כתבה על אשתי שבו הופיע צילום מכתב זה של הרבי - ומכיוון שראתה זאת, החליטה לשלוח צילום לאשתי. תן דעתך: מכתב זה, שנכתב לפני ארבעים שנה, נפתח ב"מקרה" בדיוק ביום שבו הייתי זקוק לעידוד מהרבי כדי להמשיך במהפכת החינוך שלנו, וכך צילומי הגיע לידיי. באותו רגע ידעתי: אנחנו לא לבד במערכה."

רשב"י סמל מוסד

"אבל אולי הסיפור הכי מדהים שקשור בבית הספר - הוא הסיפור "רשב"י! סמל מוסד". אנחנו ברוך השם השנה מציינים 40 שנה לשליחות. 40 שנה רצופות. ואם תעיר אותי באמצע הלילה ותשאל אותי מה היו השנתיים הכי קשות, תשובתי תהיה השנתיים הראשונות שבהן הוקם בית הספר שלהבות. אבל בגלל כל מיני סיבות נרדפנו באופן אישי, והיו לנו קשיים עצומים. היינו צריכים להביא 100 אלף שקל מהבית כל חודש. זה היה קושי בלתי אנושי. כמו לטפס על קיר חלק. כאשר במקביל ראינו ניסים לא פחות עצומים. לא היה חודש שלא שילמתי משכורות בעשירי לחודש למרות שזה לא טריוויאלי בכלל!

"כל מה שהיינו צריכים זה רישיון סמל מוסד, שש ספרות... ובאותה תקופה הדבר היה נראה כחסר סיכוי. אשתי הייתה כותבת כל יום לרבי, מבקשת ומתחננת.

"ערב ל"ג בעומר היא אומרת לי: 'תקשיב, אתה תמיד אומר לי שהרבי אומר שרשב"י נמצא בתהלוכה, אז מחר אני הולכת לדבר איתו 'דיבור צפוף', וזהו. אני מסיימת את התפילות ואת המכתבים לרבי בנושא הזה. אני לא מסוגלת יותר'.

"וכך במשך כל התהלוכה אשתי הלכה ואמרה שלוש מילים: 'רשב"י, סמל מוסד'. 'רשב"י, סמל מוסד'. ותקשיב טוב. למוחרת, תשע בבוקר, י"ט אייר, אשתי מקבלת טלפון: 'גברת קרניאל? מדברים ממושרד החינוך, יש לך דף ועט? תרשמי שש ספרות סמל מוסד...! ככה זה היה'.

"אספר לך שתי אנקדוטות בהקשר הזה. אסיפות ההורים אצלנו הן משותפות - באים ההורים יחד עם התלמידים. בהתחלה, המפגש הוא כיתתי ובשלב מסוים זה עובר לפרטני. באחת הכיתות המורה פעם שאלה - דווקא מתוך כוונה להעצים את הקשר שבין אימא לילדה - 'מי מחייך אליכם כל בוקר?'; ואז כל הילדים צעקו ביחד 'המנהלת!'. כמו כן, וזה כבר סיפור קבוע כל שנה, כאשר מצטרפים תלמידים לבית הספר - ילדים שלמדו במקומות אחרים והגיעו ללמוד אצלנו - ניגשים אל אשתי תלמידים ואומרים לה: 'המנהלת, המורות פה לא צועקות'.

"החינוך כאן ניתן מתוך מחשבה מאוד עמוקה להעניק לילדים לחוות את האידישקייט שלהם בכיף".

"מתחת לרצפה"

"אבל שלא תחשוב, ההתחלה הייתה מאוד קשה. וכל כמה שהייתה קשה, הרבי תמיד דאג לעזור לנו וממש "להיות איתנו" ברגעים הללו. זה היה ב-ד' בתשרי, ימים ספורים לאחר ראש השנה. ישבתי במשרדי, המקום שבו אנחנו משוחחים כעת, ומצב הרוח שלי היה ממש "מתחת לרצפה". המאבקים על חינוך הילדים הגיעו לשיא, והרגשתי מרוקן מכוחות. אמרתי לאשתי באותם ימים: 'לו הייתי רואה לנגד עיניי רק את הילדים של היום, אולי הייתי מרים ידיים. אבל אני רואה את הנכדים שלהם, ועבורם אני חייב להמשיך'. ובכל זאת, באותו בוקר, המצב רוח שלי היה 'מתחת לרצפה'.

"ואז, מכשיר הטלפון שלי רטט. קיבלתי הודעה מאשתי. פתחתי אותה ועיניי כמעט נעתקו ממקומן מרוב התרגשות: על המסך הופיע צילום של מכתב מהרבי, מכתב אישי שנשלח אליי עשרות שנים קודם לכן. המכתב נפתח במילים: "האברך בנימין שיחיה וזוגתו שתחיה", (המילים "זוגתו שתחיה" הרבי הוסיף בכתי"ק) ובו איחל לנו שנה טובה ומבורכת.

"ברגע אחד, התחושות שלי השתנו מקצה לקצה. מאפס למאה. הרגשתי שהרבי מושיט לי יד בתוך החושך של אותו יום ושולח לי דרישת שלום אישית, בדיוק כשהייתי זקוק לה ביותר.

"מיהרתי להתקשר לאשתי, נסער. "מאיפה המכתב הזה הגיע

מלחמה? מבצע!

לוד

שכללו הפקה מרשימה, ממותגת וחסידית; קמפיין רשת מוגבר, שהניב עשרות אלפי פניות והתקשרויות, הפנה המונים למאות מוקדי קריאת מגילה, הציע לקיים את מצוות החג, מ'מחצית השקל' ועד 'מתנות לאביונים'.

לכך הצטרף קמפיין מאסיבי בתקשורת, שקרא לציבור לחגוג את פורים כהלכה, והופיע על המרקע בערוצים הנצפים ביותר ובעמודי העיתונים המרכזיים. במהלך החג עצמו, הועלתה תוכנית וידאו 'פורים ליי', בהשתתפות כוכבי הילדים הגדולים בארץ, ובה צפו מאות אלפי ילדים שלמדו על החג ומצוותיו גם במרחבים המוגנים. ובשטח, השלוחים מספרים גידול של עשרות אחוזים בכל קנה מידה.

בזמן שתלמידים, הורים וגננות ביכו על ביטול יום התחפשות השנתי, אלפי השלוחים, מתוגברים בתלמידי התמימים ובמשפחות אנ"ש, הסתערו על המתווה החדש של 'מבצע פורים', והעניקו לו גוון ייחודי ומיוחד. הערך המרכזי של ה'מבצע' - הבאת שמחת החג לכמה שיותר יהודים - קיבל ממד יוצא דופן.

שבועות לפני פורים, בצעירי אגודת חב"ד החלו לשקוד על ההכנה הלוגיסטית, במטרה לתת לכל שליח את מרב הכלים והאפשרויות כדי להפיק 'מבצע פורים' מוצלח ואפקטיבי ביותר.

כמיטב המסורת, נארוזו מאות אלפי משלוחי מנות לחלוקה המונית; לצידן אלפי מארזי משלוחי מנות מהודרות ויוקרתיות,

סימן המלחמה שפרצה ימים אחדים קודם לכן, אלפי השלוחים באה"ק מיהרו להתאים את כל הפעילות המתוכננת לתנאי החירום, וגם בנסיבות המיוחדות הללו הגיעו למאות אלפי יהודים עם מצוות ושמחת החג - במקלטים, בבתי, במרכזי החירום, בבתי האבות, ברחבי הערים וכמובן - בבסיסי צה"ל בכל רחבי הארץ.

צליל ההתרעה החריד את אזרחי ישראל משנתם בבוקר יום השבת קודש פרשת תצווה-זכור, ובישר על פריצתה של מלחמת 'שאגת הארי'. לימודים בוטלו, התכנסויות נאסרו, מילואים גויסו, אך יעדי 'מבצע פורים' - רק הורחבו.

"פעם ראשונה בחיים"

הרב ברוך ליפקין

שליח הרבי במרחביה

דווקא השנה הפעילות הייתה רבה ועוצמתית יותר מבכל שנה. פרסמנו לכולם שבגלל המצב הביטחוני, כל מי שמעוניין - יבואו אליו לבית לקרוא מגילה. וכך עשינו. הגענו למשפחות רבות ברחבי המושב, והיה בדבר עוצמה גדולה מאוד. למשל, באחת המשפחות אליה הגענו, כל בני המשפחה ישבו ושמעו את המגילה, ואחרי הקריאה אמר הסבא שזו לו פעם ראשונה בחיים שהוא שומע מגילה. סיכמנו שנבוא גם מחר לקרוא. ואחרי קריאת המגילה ביום הנחנו לו תפילין והוא מאוד התרגש ואמר שפעם ראשונה בחיים הוא מניח תפילין.

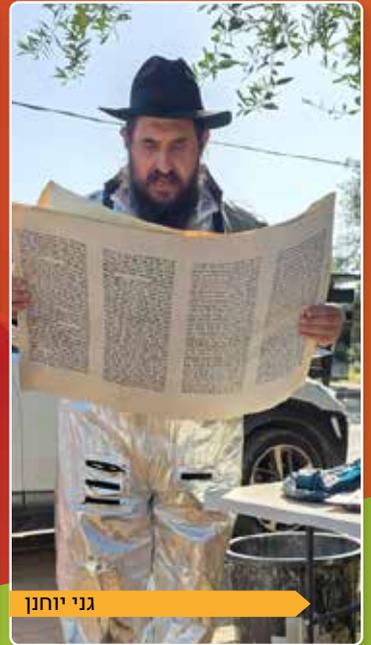
הרגשנו גם שמאוד חשוב לשמח את התושבים בחג הזה, דווקא בשל אוירת המלחמה. שמתי רמקול על הרכב והשמעתי מוזיקה של פורים בכל רחבי היישוב. דבר שיצר אווירה של חג ושמחה, ואיפשר קצת להתנתק מכל החדשות ולשמח.

מרחביה

ראש פינה

גני יוחנן

אריאל

תל אביב

ראשון לציון

חצור הגלילית

פרדסיה

הרב קוטנר, צעירי חב"ד למען נפגעי טרור

"פי 2 מכל שנה"

הרב יוסף יצחק ליפשיץ

בית חב"ד מרדות גילה

עקב המצב לא הקימו השנה 'אוהל המגילה' המסורתי, והחלטנו ללכת על קונספט אחר. התברר שדווקא השנה זה היה עוצמתי במיוחד.

החלטנו שנערוך קריאות מגילה בכל 2 בניינים ברחוב. עשינו מאמץ גדול כדי לאתר, לארגן ולשבץ צוותים (חלקם מתושבי השכונה וחלקם מאנ"ש שגרים באזור), והכנו לר"ז מאוד מסודר ומתוכנן היכן כל צוות יקרא ובאיזו שעה. במקביל, ערכנו פרסום מקדים בקבוצות הוואטסאפ של כל בניין, באמצעות איש קשר מכל בניין. בזכות המאמץ והמיקוד ו"ההגעה עד פתח הבית", הצלחנו ב"ה לזכות מאות יהודים בשמיעת המגילה. מעל 500 איש ששמעו מגילה בזכותנו, לערך פי 2 מכל שנה.

יפו

פתח תקווה קרית מטלון

כרמי יוסף

מודיעין

טירת הכרמל

רחובות שכונת מקוב

על המדרגות

הרב שרון גושן והרב נתי וגנר

בית חב"ד שכונת רמב"ם בראשל"צ

בשל המלחמה, הזמנו את הציבור לבוא לשמוע את המגילה על... מדרגות בית הכנסת. ערכנו 10 קריאות מגילה, בכל שעה עגולה, בליל פורים וביום, על מדרגות בית הכנסת הגדול, בסמיכות למרחב מוגן. האווירה הייתה עוצמתית ומחזקת. בתום הקריאה הרמנו 'לחיים', חילקנו משלוחי מנות ושוחחנו על המסר המיוחד של חג הפורים דווקא השנה, שהשתלב עם המציאות הביטחונית. בנוסף, נערכו קריאות מגילה במקלטי בניינים בהשתתפות תושבים רבים שהגיעו להתחזק, לשמוע את סיפור הנס ולהפגין אחדות ואמונה דווקא ברגעים מורכבים אלו.

פורים בחניונים

שמחה במתכונת הירום

השנה, חג הפורים בבתי הרפואה ברחבי הארץ נראה אחרת לחלוטין. בעקבות המצב הביטחוני המתוח ואיום הטילים, מחלקות אשפוז רבות הועברו למתחמים התת-קרקעיים הממוגנים. האווירה הדחוסה והניתוק מהעולם שבחוץ מקשים באופן טבעי על התחושה הפורימית, אך דווקא לשם - למקום בו הכי קשה לשמוח - נכנסים שלוחי הרבי.

השלוחים לבתי הרפואה, במסגרת 'לב חב"ד', האגף הרפואי של בית צעירי אגודת חב"ד המביא את שליחות הרבי לכל יהודי, ערך השנה מבצע פורים רחב היקף ויוצא מגדר הרגיל. הפעילות התקיימה במסירות נפש של ממש, לאור קריאתו והוראתו הקדושה של הרבי לשמח כל מאושפז, ולדאוג לכל יהודי ללא יוצא מהכלל.

השלוחים והמתנדבים עברו בין המיטות במסדרונות המקלטים וקראו את המגילה עבור החולים ובני משפחותיהם, ויחד עם צבא של מאות מתנדבים מסורים, חילקו ביום פורים יותר 30 אלף משלוחי מנות מהודרים. "אנו זוכים להביא את אור מצוות החג ושמחת הפורים למקומות המאתגרים ביותר, ומוודאים שאף יהודי לא יישאר מאחור".

ירושלים נחלת שבועה

אשקלון

חולון

חצור הגלילית

רחובות פארק המדע

פעילות חסרת תקדים בצה"ל - בתנאי מלחמה

מבצע פורים בקרב כוחות הביטחון השנה קיבל השנה משמעות עמוקה ובאגף כוחות הביטחון בצעירי אגודת חב"ד הותאם המבצע במהירות למציאות הביטחונית, והתנהל בהיקפים חסרי תקדים.

"ההיערכות המוקדמת כללה כמות אדירה של משלוחי מנות", אומר הרב מנחם אופן מנהל אגף כוחות הביטחון בצאגו"ח, "אך עם פרוץ המלחמה, המערך הלוגיסטי של צאגו"ח עבד מסביב לשעון כדי לייצר עוד עשרות אלפי מארזים תוך ימים ספורים. ההערכה היא שמעל 200,000 משלוחי מנות חולקו לחיילי צה"ל, זאת כאשר רבנים ומפקדים מפיקוד העורף חברו לשלוחי חב"ד, שגייסו את אנ"ש והתמימים כדי להגיע לכל בסיס ומוצב!

הרב אופן, ואחיו הרב שמואל אופן חגגו השנה את פורים עם גדוד 51 בעזה. "הפורים הזה ברצועת עזה היה סגירת מעגל של 26 שנים", אומר הרב אופן. "בשנת תשנ"ח, בדרכנו למבצע פורים בבסיס של גדוד 51 של גולני בתרקומיה, נפצענו באורח קשה. והנה השנה, מצאנו את עצמנו שוב בדרך לאותו גדוד בדיוק - הפעם בלב הלחימה בח'אן יונס ושג'אעיה".

השלוחים עושים סדר

שולחן הסדר באור עקיבא

האתגר הכפול: מפיק, עורך ו"כוכב" הערב

כשליח, מה זה אומר לערוך סדר ציבורי? במה זה כרוך? איך אתה מתכוון לערב כזה?

הרב גרינברג: "אנחנו התחלנו לעשות סדר קהילתי כבר בשלב מוקדם מאוד בשליחותנו, אולי שנתיים אחרי שהגענו. לכאורה, "על הנייר", לא הייתה לנו סיבה אמיתית לעשות זאת. כוכב יאיר, על פניו, הוא המקום הכי לא קלאסי לערוך בו סדר ציבורי. זהו יישוב של אנשים אמידים, בורגנים, הגרים כל אחד בביתו ובחצרו עם משפחתו, ולא הייתה סיבה שעלתה מהשטח.

"הסיבה שהתחלנו לעשות סדר מסוג זה הייתה שראיתי אז את היחידות של הרבי עם הרבנים הראשיים הגר"מ אליהו והגר"א שפירא, שבמסגרתו הרבי מדבר 'מאוד חזק' על ליל סדר ציבורי. אמרתי לעצמי, 'זה מה שהרבי רוצה, אז נראה איך עושים את זה'.

"אם אתה שואל מה זה ליל סדר קהילתי, התשובה היא - זה פרויקט מורכב, בהרבה יותר מסך הכמות של המשתתפים.

לקראת חג הפסח השלוחים עסוקים בצורה יוצאת דופן. הם מארגנים את מבצע מצה, עוסקים בפעילות עם הילדים לקראת החג, בעזרה בהכשרת מטבחים, בליווי המקורבים לעריכת סדר חסידי וכו' וכו' - אבל אולי אחד האתגרים המשמעותיים הניצבים בפני מאות השלוחים שעושים זאת - הרי זה עריכת סדר ציבורי. איך מגבשים עשרות ומאות אנשים, ומרתקים אותם לאחד האירועים הכי מורכבים, ברמה הטכנית, במסורת ישראל? איך דואגים לערב חוויתי בלתי נשכח, למרות אורכו ולמרות הקהל המגוון - מילדים ועד מבוגרים - המסובים זה לצד זה סביב השולחן?

שוחחנו עם שלושה שלוחים שעורכים שנים רבות סדרי פסח בהצלחה רבה, ונודעו לשם ולתהילה על הארגון של ליל סדר מרתק ומקסים, שנחרת כחוויה משמעותית בקרב משתתפיו - הרב מאיר שלמה בוטמן, שליח הרבי בשכונת נווה יעקב בירושלים; הרב דובער גרינברג, השליח בכוכב יאיר; והרב יואל מן, משלוחי הרבי באור עקיבא.

מאחורי הקלעים של הפקת ליל סדר ציבורי - האתגרים, ההכנות, בניית התכנית והרגעים המרגשים • ומהם הטיפים של השלוחים לניהול הסדר המשפחתי?

"נקודה נוספת. ליל הסדר הוא אחד מהאירועים היחידים בשנה שהמשפחה והקהילה מגיעים באותו זמן, ועליך להעניק לשניהם את מלוא ההשקעה, את ה-100% שלך. אתה בעצם צריך להכפיל את עצמך... נכון, יש שלוחים בחו"ל שעושים קודם כל את הסדר לציבור, ואז מגיעים הביתה ועושים את הסדר למשפחה. אני חושב שהיום כבר המספר שלהם מועט מפעם ונדמה לי שזה לא כל כך עובד, בטח אם יש לך ילדים קטנים. קשה עד מאוד לבוא הביתה ב-12 בלילה, להתחיל את סדר פסח למשפחה ושה יהיה סדר פסח מיטבי."

"אבל אותן נקודות שציינתי כאתגרים, הן גם נקודות החוזק של הערב הייחודי הזה. של ליל הסדר, בפרט הקהילתי. מאחר שליל הסדר הוא חוויה ארוכה, אדם שמגיע - מגיע לכל ליל הסדר. הוא לא מגיע והולך באמצע, הוא לא מגיע ל-20 דקות, הוא שם."

"בנוסף, ליל הסדר מהווה חוויה ייחודית. רוב האנשים, למרות שב"ה רוב עם ישראל בארץ ישראל עורך את ליל הסדר, הם לא חוו באמת ליל סדר יהודי, חסידי, הלכתי ועבורם, כל רגע זו חוויה. כל רגע הוא לימוד."

"גם העובדה שהשליח הוא הכוכב של האירוע, הוא כמובן נקודה של חוזק גדולה. אתה שולט על התכנים, אתה מעביר את התכנים, מעביר את השמחה, האמונה והתקווה."

דינמיקה קבוצית

הרב מן: "הסדר הקהילתי באור עקיבא הוא מתנהל מעל ל-30 שנה. התחיל אותו הרב אליעזר שמולביץ שליט"א, ועם השנים הרב שמולביץ עבר לערוך את ליל הסדר בקיסריה, ואני תפסתי את המושכות באור עקיבא."

"כידוע, רצון קודשו של הרבי הוא שלכל יהודי יהיה את המקום שיוכל לאכול בליל הסדר ולערוך את כל מצוות החג. ב"ה זו זכות גדולה ונפלאה להגשים זאת. באים אלינו מכל הסוגים של עם ישראל: משפחות מבוססות, משפחות חד הוריות, חיילים בודדים, וכולם - מסובים בתפארת ובנועם."

"אכן, עריכת סדר ציבורי כרוכה בעבודה רבה. עובדה זו נכונה ביחס לכל אדם שעורך סדר בביתו, והיא נכונה שבעתיים כאשר אתה עמל כדי לערוך סדר ציבורי ל-100 איש. מטבע הדברים, מדובר במערך לוגיסטי משמעותי מאוד, ובמלאכה הדורשת המון חשיבה וארגון, במטרה להביא לידי כך שלמשתתפים יהיה נעים, חווייתי; שזה ליל סדר עם עוצמה גשמית ורוחנית, ובד בבד שיתאים גם למשפחות וגם ליחידים, גם למבוגרים וגם לילדים."

"בס"ד אנו עובדים מאוד קשה על מנת שהסדר ייערך בצורה הכי מפוארת והכי מעניינת שאנחנו יכולים לעשות. ברוך השם לבית חב"ד באור עקיבא יש אולם שנקרא "אולם ואהבת", המשמש את בית חב"ד כל השנה כמשכן לעזרה וחסד לאנשים, הן בארוחות, הן בחלוקות מזון והן כאולם אירועים קטן המשמש משפחות לאירועים קטנים. באולם זה נערך ליל הסדר, ואנו כבר ימים אחדים לפני ליל הסדר עמלים כדי להכשיר אותו, לייפותו ולפארו, כך שבסופו של דבר העריכה של הערב תהיה מזמינה ומפוארת ככל האפשר, כדי שאנשים ירגישו בבית."

"את הסדר אני עורך עם משפחתי, בלעה"ר משפחה די גדולה, וזה משהו שכמובן משפיע על האווירה. אנחנו משתדלים

כדי לסבר את האוזן, אירוע שאנו עורכים עבור 300 איש יהיה מורכב הרבה פחות מליל סדר עבור 50 איש. ואגב, גם בכל בית זה כך."

"הסיבה לכך נעוצה במספר גורמים. ראשית, בגלל טבעו של סדר פסח, מדובר בתוכנית מאוד ארוכה. אירוע רגיל בדרך כלל תחום בזמן. יש תוכנית מסוימת, לזמן קצוב, בדרך כלל לא ארוך במיוחד, והאירוע מסתיים. בסדר פסח, זה מתחיל בהדלקת נרות ומסתיים קרוב לחצות הלילה. שנית, בסדר פסח, אתה 'כוכב' האירוע. אתה האומן, אתה המפעיל אתה יוצר את התוכן של האירוע. כמובן, בכל האירועים אנחנו נותנים את הרגע שלנו, אבל אנחנו לא סך הכל של האירוע, בניגוד לליל הסדר. שלישיית, סדר פסח הוא אירוע מאוד מאוד מורכב הלכתית. הוא כולל המון הלכות, דינים, תנאים ופרטים שגם עליהם עליך לשלוט. רביעית, רכיב שהוא לא נכון לכל השלוחים אבל הוא ודאי נכון לחלק מהשלוחים, ליל הסדר הוא גם אירוע שהשליח הוא המפיק שלו ברמה המעשית. בדרך כלל, קשה עד לא מעשי להביא מפיק חיצוני שיפיק את האירוע."

מהווה רק 20% מהחשיבות...

"במשך השנים השתדלנו לעשות הכל על מנת שהחלק הלוגיסטי לא ייפול עלינו (אני זוגתי תחי') אלא להביא כוח עזר מבחוץ, וזאת במטרה להצליח לתת לקהל, גם אווירה נעימה, תשומת לב אישית וכו'.

"זה נעשה מורכב יותר, כאשר יש לך ילדים קטנים שאינם נוטלים חלק פעיל בליל הסדר, אך בס"ד עוברים גם את האתגר הזה. הילדים היותר גדולים הופכים להיות חלק פעיל בתוכנית. הם כמובן יושבים איתי בשולחן, (אנחנו עושים בלי בליטות אוכל נפרד לפי ההידורים שלנו, אבל המטרה העיקרית בשולחן הנפרד, זה לתת לילדים את ההבנה, שאבא הוא שלהם לפני שהוא של הקהל). והילדים מכינים הצגות קצרות 'מגיד' וארוכות יותר 'שולחן עורך'.

"הצלחנו לעשות מהפך מאוד גדול בשנים האחרונות, כאשר הסדר הפך ל'קהילתי' בנוסף להיותו 'ציבורי'. כלומר, שיש כמה משפחות מהקהילה, שמגיעים לחגוג איתנו, מה שיוצר אווירה מאוד משפחתית ומיוחדת ופחות ציבורית. כולם מרוויחים מזה. כל משפחה מהקהילה שמצטרפת, ממש משפיעה על כל האווירה, אבל היא גם מקבלת מהעוצמה הטמונה בהענקה ובהשפעה. ב"ה משפחה שמגיעה פעם אחת, לא מוותרת כבר יותר אף פעם..."

הרב מן: ב"ה זו זכות גדולה ונפלאה להגשים זאת. באים אלינו מכל הסוגים של עם ישראל: משפחות מבוססות, משפחות חד הוריות, חיילים בודדים, וכולם - מסובים בתפארת ובנועם

להתכונן היטב גם מבחינה רוחנית תוכנית, כדי לבנות את ההגשה הרוחנית שתהיה חוויתית, נעימה ומרתקת, לא פחות מהגשמית, מתוך מטרה שלאנשים יהיה את החשק, את השמחה ואת הידע לעשות את כל המצוות של הסדר בצורה משמעותית.

"כחלק ממבנה הדינמיקה שבתוך ליל הסדר הקבוצתי הזה, אנחנו מחלקים את אמירת ההגדה בין האנשים, אנחנו יוצרים משחקים מעניינים, שרים שירים ומחלקים פרסים. משקיעים מחשבה ומאמץ שמצד אחד הסדר ייעשה באווירה חגיגית, מעניינת ומלא תוכן ככל האפשר, אך מצד שני לשמור על קצביות, ושהסדר לא יתארך מעבר לטעם הטוב.

"כמו כן, אנו משתדלים מאוד שכל הנוכחים בסדר, כולם ללא יוצא מן הכלל כולל ילדים וקשישים, יהיו שותפים. לפעמים משתתפים אורחים שכמעט לא יודעים כלום על ליל הסדר, אבל אנחנו לא מוותרים - וכולם בסוף משתתפים, נוטלים חלק ומרגישים שייכים".

"הילדים מכינים הצגות"

הרב בוטמן: "ליל הסדר בבית חב"ד, יש לו חשיבות עליונה, בכך שזו הזדמנות לפגוש קהל יעד חדש, ולפעמים כאלה שזו הפעם היחידה בשנה שאתה פוגש.

"ליל הסדר מורכב משני מרכיבים ראשיים, לוגיסטי ופרקטי. החלק הלוגיסטי הוא החלק שלוקח 80% מהאנרגיות, אך

שולחן הסדר בנווה יעקב

כש"אליהו הנביא" נכנס לאולם

תשתף אותנו ברגע מיוחד מסדר פסח?

שולחן הסדר בבית חב"ד באר שבע

הרב בוטמן: "את חלק ה'מגיד' אני עורך יחד עם הקהל בצורה יחסית מהירה, ודווקא בזמן של 'שולחן ערוך', כאשר כולם סועדים ורגועים, יש את הזמן לספר על יציאת מצרים שלנו עם ישראל, בכל יום ובכל דור.

"ישנו קטע מאוד מרגש, מדי שנה, שלאחר שאנחנו מוסרים לקהל כמה נקודות מחסידות על יציאת מצרים, הקהל משתף גם מ'המצרים' שלו... אלו בעצם סיפורים שחוזרים במהותם כל שנה, רק כל פעם מפיהם של יהודים אחרים, וכל שנה זה מרגש מחדש ועוצמתי מחדש. בסופו של דבר, יציאת מצרים זה דבר שעם ישראל חווה אותו פשוט כל רגע מחדש!

"ישנו רגע מיוחד נוסף, שהתחיל לפני שנתיים, כאשר אחת ממשפחות הקהילהרכשה עבורי "ערכת תחפוש" מושקעת ומיוחדת שכוללת

חלוק לבן, זקן לבן ארוך (מאוד...) ומקל. רגע לפני "שפוך חמתך" יצאתי החוצה, והלבשתי את התחפוש, וב"שפוך חמתך" נכנסתי לפתע לאולם. אני, שלא זכיתי לראות את עצמי לפני הכניסה, נבהלתי מתגובת הקהל כאשר נכנסתי פנימה... כולם פשוט קמו ביראת כבוד, והייתה אווירה מחשמלת שאי אפשר לתאר במילים... הנה הנה, היציאות מצרים המתמידות האלה נפסקות ברגע זה של הגאולה!! מאז זה כבר חזר על עצמו גם שנה שעברה, והשנה אנחנו מתכננים להיות ברגעים האלה עמוק בתוך הגאולה! עד מתי?!"

הרב מן: "לפני מספר ימים התקיימה חתונה מאד מרגשת של בחורה מאור עקיבא, שהיא היום חב"דניקית, שהתחתנה עם חב"דניק, חוזר בתשובה מבית שמש. חתונה חב"דית לכל דבר. הרגע הכל כך נפלא הזה קשור כולו לליל הסדר הקהילתי שלנו, משום שהבחורה הזו התחילה להתקרב לחב"ד כתוצאה מהשתתפותה בליל הסדר הקהילתי שלנו. מדובר בבחורה שאביה נפטר, ל"ע, כשהייתה ילדה, בת יחידה. לפני מספר שנים היא ואמה שתחי' החלו להגיע לליל הסדר שלנו. וב"ה היא מאוד נסחפה באווירה של ליל הסדר, ובעקבות כך נעשתה למשפחה שלנו, חלק ממשפחת בית חב"ד, התחילה להגיע לתפילות, התחילה להגיע לשיעורים, וממש לפני ימים אחדים בס"ד עמדה תחת החופה ובנתה בית חב"די לכל דבר. זה בהחלט רגע מרגש מליל הסדר."

הלילה הזה דורש תוכנית מאוד מדויקת

מהם הטיפים שלך לעורך סדר ציבורי - וגם לכל אחד אנ"ש שעורך סדר לילדיו - לניהול סדר מעניין, מוצלח ומשמעותי?

הרב בוטמן: "תנו לילדים תפקידים! לא של הגשה, אלא של עשיה! תשבו עם הילדים לפני ליל הסדר, ותעברו איתם על ההגדה והמנהגים. אפשר לפצל את זה ליותר מפעם אחת, ואפשר גם להחזיק גביע עם מיץ ענבים וכו'. גם השליחה היקרה, שמוכנה לכל תרחיש, צריכה את הפינה שלה, את הרגעים של שקט לפני, כדי שתוכל להיכנס לליל הסדר בנחת, בפרט כאשר יש לה 'צאן קדושים' בנוסף לאחריות על הלוגיסטיקה. תעשו כל מאמץ שיהיו לה את רגעי המנוחה האלה."

הרב גרינברג: "הקונספט של ליל הסדר שלנו - הוא חוויה אחרת. מדובר בסופו של דבר באנשים שהכירו אותנו וידעו שאנחנו עושים ב"ה דברים טובים. קודם כל אנו משקיעים בגשמיות. עושים מאמץ מיוחד עם המון מחשבה כדי להעניק לאנשים, מבחינה גשמית, את ההרגשה של פאר והדר. אנחנו כמובן לא באים להתחרות במסעדות יוקרה, אבל משתדלים להעניק תחושה מאוד נעימה ומכובדת.

"מעבר לכך בא הסדר של התוכן. כאן הנקודה היא שהלילה הזה דורש תוכנית מאוד מדויקת. בכל רגע נתון עליי לדעת מראש מה אמור לקרות בו. כמובן נדרש שיהיו תכנים מעניינים, רלוונטיים ונוגעים. אחרי ככלות הכל, ההצלחה של ליל הסדר נובעת בעיקר לא מהלוגיסטיקה, שהיא חשובה, אלא מהתכנון

הרב בוטמן: "ליל הסדר בבית חב"ד, יש לו חשיבות עליונה, בכך שזו הזדמנות לפגוש קהל יעד חדש, ולפעמים כאלה שזו הפעם היחידה בשנה שאתה פוגש"

היה זה ימים ספורים אחרי שעברנו לגור בגני יוחנן, לקראת חג הפסח. הלכתי דלת דלת, לכל בית במושב, בכדי לחלק שלישיית מצות שמורות עבודת יד, מתנה לקערת ליל הסדר.

כשדפקתי על דלת בבית הוריה, מי שפתח את הדלת היה אביה. כאשר הצעתי לו לקחת שלוש מצות מתנה, הוא ענה כי בקערת הסדר שלו הוא מניח כיכר לחם, וכי כנראה התבלבלתי בינו לבין השכן המסורתי שלו...

שאלתי אותו: ומה אכפת לך לאכול גם חתיכת כזית מצה? סבר וקיבל, ונטל את המצות.

כך חזרתי שנה אחרי שנה. בשנה הרביעית, לראשונה, שמח מאוד לקראתי וביקש שאכנס לביתו כי הוא רוצה לספר לי סיפור. וכה סיפר.

"אני בן להורים ניצולי שואה. הוריי, לפני המלחמה, גדלו בבתים דתיים אך בעקבות המלחמה והמשבר הרוחני שהיה אז הם החליטו כי יקימו בית יהודי אך ללא אמונה. וכך אני נולדתי למשפחה שבה היהדות הייתה משהו לא כל כך רלוונטי, גדלתי כאדם נאור וליברל שנותן חופש בחירה לכולם להחליט מה טוב בשבילם. לכן, כשהבת שלי, החיה בניו יורק, סיפרה לי כי היא מתחתנת עם גוי שהכירה, לא הבעתי שום התנגדות. היא התחתנה איתו. "כשנולד בנה, לפתע 'תפסתי את הראש' ועשיתי לעצמי חשבון: אם האימא יהודייה כי אז גם הילד הוא יהודי. החלטתי בו ברגע לטוס לבתי, וממש דאגתי שביום השמיני להולדת הנכד יעשו לו ברית מילה כדת וכדין. כסבו זכיתי לשמש הסנדק וקראתי לתינוק על שמי". סיים את סיפורו.

בעודי נרגש ונרעש מהסיפור שזה עתה סיפר לי, נתתי לו כבכל שנה את המצות, ונפרדנו בחיבוק לבבי עם חיוך מלא שמחה. לעצמי חשבתי, כי כעת מתברר שבעומק לבבו ונפשו הוא רוצה להיות יהודי והיהדות אינה זרה לו כלל, בניגוד לרושם שעלה לי בשעה שהכרנו...

עברה כמחצית השנה, ולפתע פגשתי אותו במושב. הוא היה נראה מאוד לא טוב. התברר כי התפרצה אצלו המחלה הידועה וכי ימיו ספורים... ואכן כשבועיים

שולחן הסדר בבית חב"ד חשמונאים

המדויק של התכנים. מתי בדיוק ייאמר הדבר תורה, מתי נשיר, איזה שיר, מתי ניתן לאנשים להביע את עצמם. חייבים לדאוג בחוכמה שכל משפחה שנמצאת בסדר תביע את עצמה. אנחנו חושבים מראש גם על משחקיות מסוימת, למשל לתת לאנשים לגלות משהו שהחבאנו על השולחנות, לפתור חידות, וכדו'.

"הדבר השלישי והאחרון, הילדים במשפחה שלך חייבים בכזה סדר לקחת חלק אקטיבי. ראשית, בכך יתייתר הצורך להישאב, לטפל בבעיות שמתגלעות בין ילדים, כי אם לילדים יש תפקיד, הם לא יריבו ולא ישתעממו. ושנית, לא פחות חשוב, האורחים מצפים לכך. מבחינתם, אתה לא עורך את הסדר כבודד, אלא כמשפחה, כקבוצה. ובמשפחה לכל אחד יש תפקיד".

לדאוג שיהיה נעים, לתכנן שיהיה מעניין

"ואני חושב שגם כל אחד מאנ"ש, שלא עושה סדר ציבורי, הרי הוא בסוף עושה סדר בביתו - ויש לזה חשיבות עצומה, ושליחות בתוך הבית פנימה. עליו לדאוג לכך שהסדר יהיה הכי אפקטיבי, משמעותי, מהנה, חויתי וזכיר. ההצלחה נובעת משני הדברים הללו: ראשית, בגשמיות לדאוג שבאמת הכול יהיה יפה, נעים, לדאוג לכל הפרטים באופן שמשמח את כל בני הבית. שנית, והוא העיקר, לחשוב מראש כיצד אני מתכנן את ליל הסדר ובונה אותו מבחינה רוחנית ותוכנית. לפעמים עלול לצאת מצב שאנו משקיעים מאמצים כל כך גדולים בכל המסביב, ושוכחים את העיקר. לכן מומלץ לכל אחד, בימים שלפני הסדר להקדיש קצת, ולגבש חומר ורעיונות מה לומר ואיך לומר במהלך ליל הסדר.

יש היום הרבה חומרי עזר שניתן להיעזר בהם, ולבנות בחוכמה תוכנית נעימה וחוויתית, ובסופו של יום זו המצווה הכי עיקרית של הלילה הזה." ■

הרב גרינברג:
"למרות שב"ה רוב עם ישראל עורך את ליל הסדר, רבים מהם לא חוו באמת ליל סדר יהודי, חסידי, הלכתי ועבורם, כל רגע זו חוויה. כל רגע הוא לימוד"

כוחו של מבצע מצה

הרב, אברהם יצחק פרודנשטסקי, שליח הרבי מושב גני יוחנן-יציץ

לא באתי סתם.

'למה באת?', מיד שאלה...

- באתי, השבתי לה, על מנת שתבטיחי לי את עתידו היהודי של בנך. הוא בדיוק בן חמש. אני רוצה ממך הבטחה שהוא ייכנס ללמוד בבית ספר יהודי, שבו הוא ילמד על יהדותו, מה שיבטיח את עתידו כיהודי, ובכך להמשיך את מה שסבא שלו כל כך רצה ולכן דאג לו לברית מילה.

היא הייתה המומה מבקשתי הנחרצת. חשבה לרגע, ואז אמרה: "אני מבטיחה!".

התרגשתי כל כך לשמוע זאת, וביקשתי כי תעשה עוד מצווה קטנה אך חשובה מאין כמותה והיא הדלקת נרות שבת, וכך בנה הקטן ידע כי היהדות נמצאת בתוך ביתו וירצה לגדול יהודי. היא הבטיחה לי שתעשה זאת ונפרדנו לשלום.

חלפו שש שנים מאז, כשלפתע יום אחד הגיעה האלמנה, סבתו של הילד, לשיעור תורה שאשתי מוסרת לנשים בגני יוחנן ובפיה סיפור מרגש. וכך החלה לספר:

"בחודש אוגוסט השנה נסעתי לבתי בניו יורק.

"הגיע יום ראשון, אני יושבת לתומי בספה כשלפתע אני שומעת את האבא של נכדי שואל אותי: "אתה רוצה לבוא איתי היום לכנסיה?".

"כולי נמלאתי צמרמורת. לפתע

נכדי קם ואמר: "אבא, אני יהודי וליהודי אסור ללכת לכנסיה!".

"לא האמנתי... התרגשתי כל כך לשמוע זאת מנכדי, ורצתי למטבח לשתף את בתי בהחלטת בנה להישאר נאמן ליהדותו. מסתבר שבתי לא הייתה מופתעת כלל. היא סיפרה לי מה קרה אי שם לפני שש שנים שהשליח של חב"ד בגני יוחנן פגש אותה, והיא הבטיחה לו שבנה יחונך בחינוך יהודי. היא אומנם לא רשמה אותו לבית ספר יהודי, אך דאגה לחינוכו היהודי ורשמה אותו ל'סאנדיי סקול' של חב"ד במנהטן, כך שבכל יום ראשון למד באופן מלא על יהדותו".

למעשה, התכנון המקורי היה שהילד יחגוג את בר המצווה בישראל ושאני אכין אותו ליום הגדול הזה. אבל בשל מגפת הקורונה שפרצה בדיוק באותם ימים, התכנון השתנה - ומי שהכין אותו לבר המצווה היה השליח במנהטן, ואת בר המצווה שלו חגג בבית חב"ד במנהטן.

הלא תראו כוחו של מבצע מצה! ■

אחרי שנפגשנו, מיד אחרי שמחת תורה, קיבלתי הודעה ממזכירות המושב על פטירתו.

הזדרזתי להגיע אל ביתו ולהציע את עזרתי למשפחה, ואכן סייעתי במה שיכולתי.

חודש לאחר מכן, לקראת ר"ח כסלו, נסעתי ל"כינוס השלוחים העולמי". כאשר הגעתי לבניו יורק נזכרתי לפתע במה שסיפר לי אותו יהודי על אודות בתו ונכדו, החיים בניו יורק. עלתה בליבי החלטה לפגוש אותה ולנסות לדבר על ליבה שתשמור על יהדותו של בנה, למרות שבעלה אינו יהודי.

יצרתי איתה קשר טלפוני וקבעתי להיפגש בבוקר יום שני שלמוחרת הכינוס. בפגישה במשרדה החלה לבכות בכי תמרורים, כשהזכרתי לה את מסירות אביה לבוא במיוחד מישראל בכדי לוודא שבנה ייכנס בבריתו של אבהם אבינו.

לפתע היא כמו זעקה מקירות ליבה ושאלה אותי: "למה אלוקים לקח את אבי צעיר כל כך, שבני שנקרא על שמו, כלל לא יזכה להכירו".

השבתי לה, שכמובן נסתרות דרכי ה', ובן אדם אנושי, סופי ומוגבל לא יכול להבין את האינסופי.

ואז שיתפתי אותה במשל מאוד חזק שאחד מהשלוחים הביא אמש בנאומו בכינוס השלוחים:

צעירה שחיפשה את "נסיך החלומות" פגשה סוף סוף את האחד. הם קבעו להיפגש למוחרת,

והיא - נרגשת כולה - התכוננה במיטב מחלצותיה. אך השעות חלפו, והוא לא הופיע. שבורת לב ומואכזבת, היא שבה לביתה ועלתה על יצועה.

לפתע, בלילה, נשמעו דפיקות על דלתה. היה זה הוא: "פְתָחִי לִי אֶחָתִי רְעִיָּתִי, התחנן, "אומנם איחרתי, אך לא ויתרתי עלייך". היא, פגועה מההמתנה, השיבה: "פְּשֻׁטִי אֶת פְּתֻנֹתַי, אֵיכָכָה אֶלְבָּשְׁנָה?" - כבר נואשתי, וכבר סגרתי את ליבי. אך הדוד לא ויתר. "דוֹדִי שְׁלַח יָדוֹ מִן הַחֹר". הוא ניסה בכל כוחו לפתוח את הפתח אל ליבה, להראות לה עד כמה הוא חפץ בה, עד שהתרצתה, והאהבה ניצחה.

והנמשל הוא, שלפעמים אנו חשים רחוקים, כאילו "פספסנו את הפגישה" עם בורא עולם. אנו חושבים שאולי מאוחר מדי או שאיננו ראויים עוד. אך האמת היא כי גם כשאנחנו כבר "ישנים" ומיזאשים, הבורא ממשיך לדפוק על פתח ליבנו. הוא מחכה לנו, אוהב מתמיד, וברגע שנפתח לו - הוא יקבל אותנו בזרועות פתוחות.

אני פונה אליה, מסתכל לה בעיניים, ואומר: את בטח מבינה כי

המעלות

בבתי היולדות

חשיפה בפרסום ראשון לקראת יום הולדתו של הרבי, י"א בניסן: איך ביצעו צעירי חב"ד את קריאת הרבי לחידוש המנהג לתליית 'שיר המעלות - שמירה ליולדת' בבתי היולדות • השיחה המפתיעה של הרבי בי"ט בכסלו תשמ"ז • הדיונים וההתייעצויות בדבר בחירת הנוסח, מבין הגרסאות הקיימות • הדיווחים לרבי והתשובות וההוראות המיוחדות

קהל עצום התקבץ ביום ראשון בערב, מוצאי חג הגאולה י"ט כסלו תשמ"ז, בבית מדרשו של הרבי, להתוועדות הגדולה. במאות נקודות ברחבי העולם נאספו חסידים להאזין לשידור החי מההתוועדות.

בשעה 9:30 בערב נכנס הרבי לאולם והתוועדות החלה. במהלך השיחה השנייה ציפתה הפתעה לנוכחים ולמאזינים לשידור החי - הרבי הקדיש דקות ארוכות לחשיבותו של המנהג היהודי העתיק, "לתלות בבית היולדת פתקאות (או קמיעות) עם שמות ופסוקים, 'שיר המעלות' וכיוצא בזה... סגולה לשמירה וכו' לילדת ולולד, הן בנוגע ללידה עצמה שתהיה כשורה ובנקל, והן בנוגע לימים שלאחרי הלידה, לאורך ימים ושנים טובות".

הרבי ציין שבעבר היו הלידות נעשות בבית, והיו מקפידים לתלות בחדר היולדת את 'שיר המעלות' לקראת הלידה ואחריה. ואולם בימינו הלידות נעשות בבתי הרפואה, וממילא לא תמיד מקפידים ליישם את המנהג.

הרבי קרא לבוא בדברים עם בתי היולדות ולקבל אישור לתלות בכל מקום את 'שיר המעלות', כסגולה להצלחת הלידה. הרבי הביע את תקוותו שהרופאים ואנשי הצוות יקבלו את הבקשה בשמחה, כדבר שמוסיף רוגע לילדות.

מיד אחרי ההתוועדות להעלות על הכתב את השיחה בדבר מנהג 'שיר המעלות'. השיחה הוכנה והוכנסה אל הרבי להגהה, והופצה לכל קצווי תבל.

הרב אשכנזי הוציא מתוך ספר בספרייתו דף מצהיב, ובו נוסח ה'שיר המעלות' שעבר במשפחתו מדור לדור, והמליץ להשתמש בנוסח זה. עוד רבנים ששותפו בהתייעצות סמכו את ידיהם על החלטה זו.

בעקבות זאת נשלח ביום שלישי, כ"א בכסלו, הנוסח המוצע לרבי, במכתב שעליו חתמו הרב ישראל לייבוב ע"ה ויבלחט"א הרב אהרונוב, ובו נכתב:

ב"ה, כ"א בכסלו תשמ"ז

כ"ק אדמו"ר שליט"א

מצו"ב נוסח "שיר המעלות" שאותו בכוונתנו להו"ל בצורה מהודרת ע"מ לתלות בכל בתי היולדות בארץ.

נשמח אם נזכה לקבל הערות על כך.

אמן יודאיקה

ההוראה הכללית של הרבי לצאגו"ח הייתה שאין לחכות לאישור ולהערות, אלא ההנהלה צריכה לקבל את ההחלטות ולפעול על פיהן, ואם הרבי יראה צורך להעיר - יעביר את הערותיו. כך נהגו במרוצת השנים.

עכשיו, אחרי קבלת ההחלטה בדבר הנוסח ושיגור הדוח לרבי, החלה העבודה על האתגר השני - עיצוב ראוי ל'שיר המעלות'. השאיפה היתה ליצור כרוזה מרהיבה ואמנותית, שתעורר חשק לתלות אותה.

במהלך החיפושים אחר אמן מתאים הועלה שמו של צייר צעיר, יליד מרוקו, רפאל אבקסיס שמו, תושב נתניה, שפיתח אמנות מיוחדת של עיטור כתובות, פרקי תנ"ך

וכדומה, בציורים עם מוטיבים יהודיים. הוא התלהב מהפנייה וישב לצייר את הכרוזה של 'שיר המעלות'.

הציור המקורי נמסר לרבי

כעבור זמן לא רב השלים האמן את הכנת הכרוזה, והרב אהרונוב ניצל את ההזדמנות שנסע בדיוק באותו זמן לארה"ב, כדי להכניס את הציור המקורי לרבי.

הציור הוכנס לחדרו הק' של הרבי, והרבי עיין בו והורה למזכיר להחזיר את הציור המקורי לידי הרב אהרונוב, וביקש למסור שרצונו לקבל שני עותקים. לגבי ההדפסה הוסיף שבוודאי יתייעצו "ויחליטו על אתר" (כלומר, בארץ הקודש).

ההוספה הזאת של הרבי, בדבר הצורך בהתייעצות ובהחלטה בעניין ההדפסה, לאחר שקיבל את הכרוזה וביקש לקבל ממנה שני עותקים, עוררה את כל

דף 'שיר המעלות' שעבר במשפחת הרב אשכנזי מדור לדור

דף מצהיב מספריית הרב

מייד בתום השידור החי מההתוועדות, בבוקר יום שני, כינס הרב יוסף-יצחק אהרונוב את הצוות של צעירי אגודת חב"ד, לדיון דחוף כיצד ליישם את הוראת הרבי.

בדיון התברר שקיימות גרסאות שונות של 'שיר המעלות', וכולן הן בעצם צילומים מתוך ספרים ישנים, בהדפסה בשחור-לבן, דבר שאינו אמור לעודד את בתי היולדות לתלות זאת בחדרי הלידה.

בסיום הדיון הוחלט שצאגו"ח יוציא לאור כרוזה של 'שיר המעלות' לילדות בהדפסה איכותית ובעיצוב מרהיב, ואז ייקל לשכנע את בתי היולדות להיענות לקריאה.

האתגר הראשון שעמד לפני הצוות בצאגו"ח היה לבחור את הגרסה המתאימה מבין הגרסאות הקיימות. עורך ההוצאה לאור, הרב מנחם ברוד, פנה אל רבו של כפר חב"ד, הרב מרדכי שמואל אשכנזי ע"ה, וביקש את חוות דעתו.

העוסקים במלאכה לעיין שוב בדבר.

הרב אהרונוב כינס שוב את הצוות ואת הנהלת צאגו"ח לדיון מיוחד בנושא, ואחרי בדיקות והתייעצויות הוחלט לגשת להדפסה.

דאגת הרבי לנוחות היולדת

ההחלטה דווחה לרבי, והתחילו ההכנות להדפסה. בתוך כך התקשר מזכירו של הרבי, הרב גרונר, לרב אהרונוב ומסר כמה הוראות של הרבי:

להדפיס את ה'שיר המעלות' גם כפורמטים קטנים, שיהיה אפשר לתלות בעריסת התינוק, וגם שהיולדת תוכל להחזיק עותק אצלה ובמגירת השולחן.

כמו כן ציין הרב גרונר כי הרבי אמר שהדבר צריך להיות מקובל על כל החוגים, ועל כן הוא (הרב גרונר) שואל אם אכן הבחירה בנוסח הזה מבוססת.

בעקבות הערת הרבי ביקש הרב אהרונוב מהרב ברוד לחזור ולשאל את הרב אשכנזי ועוד רבנים שהיו שותפים להחלטה - הרב טוביה בלוי והרב יצחק גינזבורג - אם אכן הנוסח שנבחר הוא המתאים ביותר והוא שיהיה מקובל על כל החוגים.

דעתם הייתה שאכן הנוסח הזה הוא המתאים ושכדאי להדפיסו בהקדם. כמה מהם אף ציינו שדווקא הנוסח הזה הוא שיכול להיות מקובל על כולם, מפני שאין בו דברים מפחידים כמו שיש בגרסאות אחרות.

ביום שלישי, כ"ו בטבת, שלח הרב אהרונוב דוח לרבי על החלטת הנהלה. נכתב בו כי "הוחלט לגשת

חלק מגרסאות 'שיר המעלות' שהיו בעבר. המלצת הרבנים הייתה לבחור נוסח 'שאין בו דברים מפחידים'

להדפסה. ההדפסה תהיה בכמה פורמטים: (1) גדול, לתלייה על כותלי בתי היולדות; (2) בינוני, לתלייה בפתחי הבית; (3) קטן, לתלייה בעריסת התינוק; (4) זעיר, להכניס לכיס או לארנק היולדת."

על כך קיבל מענה מהרבי: "אזכיר על הציון להצלחה רבה בכל זה."

תגובת הרבי על הכרזות המודפסות

לאחר קבלת המענה מהרבי נמסרה העבודה להדפסה. הוחלט להדפיס את הפורמטים השונים בעשרות אלפי עותקים, כדי שיהיה אפשר להפיצם לכל רחבי הארץ.

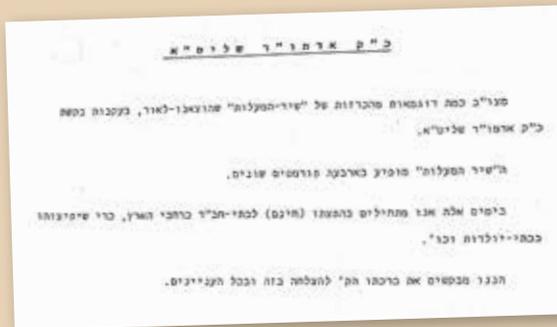
בכ"ז שבט נשלחו לרבי דוגמאות מההדפסה, ובמכתב של צאגו"ח נכתב:

כ"ק אדמו"ר שליט"א

מצו"ב כמה דוגמאות מהכרזות של "שיר המעלות" שהוצאנו לאור, בעקבות

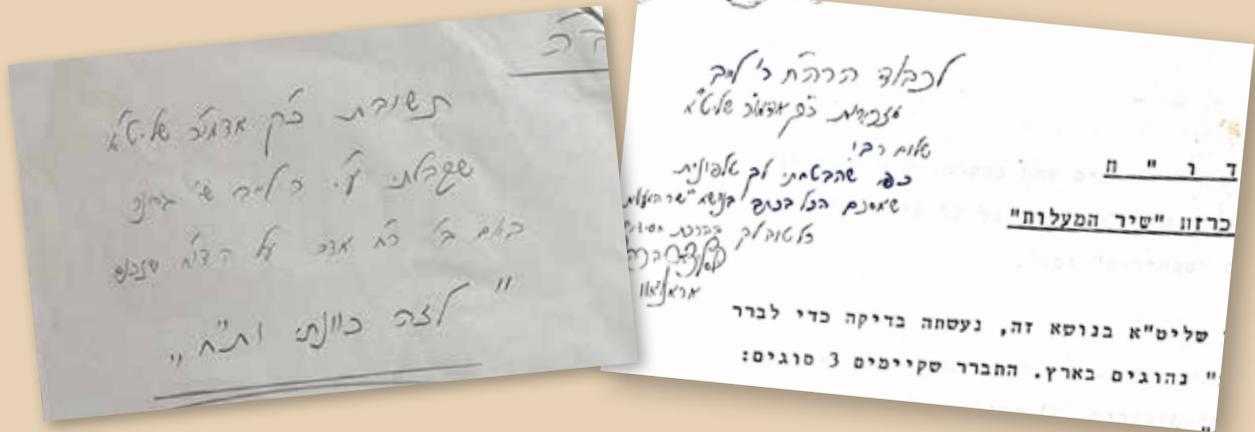

המכתב לרבי ובו הנוסח שנבחר

המכתב לרבי מכ"ז שבט שצורף לדוגמאות המודפסות

מימין: הדוח המפורט ששלח הרב אהרונוב על תהליך קבלת ההחלטות. משמאל: תשובת הרבי: "לזה כוונתי ות"ח"

בקשת כ"ק אדמו"ר שליט"א.

"השיר המעלות" מופיע בארבעה פורמטים שונים. בימים אלה אנו מתחילים בהפצתו (חינם) לבתי-חב"ד ברחבי הארץ, כדי שיפצוהו בבתי יולדות וכו'.

הננו מבקשים את ברכתו הק' להצלחה בזה ובכל העניינים.

ביום ראשון, א' דראש חודש אדר, קיבל הרב אהרונוב שיחת טלפון מהרב גרונר והוא מסר לו את תגובת הרבי:

נתקבל ות"ח (ותשואות חן)

כמדומה יש כמה וכמה נוסחאות בהנ"ל. כמדומה העירותי על זה אף שמפורסם הוא. מי קבע שצאגו"ח יבחר ויקבע זה דוקא

"לזה כוונתי"

בהתייעצות עם חברי הנהלת צאגו"ח הביע הרב אהרונוב את דעתו שלאור מענה קודשו של הרבי יש לפרט מייד את כל תהליך קבלת ההחלטות, עם מי נערכו ההתייעצויות וכיצד נתקבלה ההחלטה על הנוסח.

ההנהלה קיבלה את דעתו, ובאותו יום שלח הרב אהרונוב דוח מפורט לרבי

על כל התהליך.

למחרת, ביום שני, ב' דראש חודש אדר, התקשר הרב גרונר לרב אהרונוב ומסר לו כי הרבי הואיל לענות על הדו"ח במילים שלהלן, שאותן הדגיש בשני קווי הדגשה:

לזה כוונתי ות"ח (תשואות חן).

הרבי ביקש לברר את תהליך קבלת ההחלטות של העוסקים במלאכה, וכאשר פורטו כל המהלכים ואיך בדיוק נתקבלו ההחלטות כדי להגיע לנוסח של 'שיר המעלות' שהודפס ונשלח לרבי, השיב שאכן זו כוונתו.

מוגש בהוקרה לבית היולדות

מאת: מרכז צעירי אגודת חב"ד, תייד 14 רב חב"ד 72915, טל' 03-985588-9

אגודת חב"ד, תייד 14 רב חב"ד 72915, טל' 03-985588-9

מרכז צעירי אגודת חב"ד, תייד 14 רב חב"ד 72915, טל' 03-985588-9

מרכז צעירי אגודת חב"ד, תייד 14 רב חב"ד 72915, טל' 03-985588-9

"לתלות 'שיר המעלות' גם כשהיולדת נמצאת בבית הרפואה"

משיחת י"ט כסלו תשמ"ז

הנפש בשלימותה.

ולכן, כשיסבירו לרופא, להנהלת בית הרפואה וכיוצא בזה, שהפתקאות של "שיר המעלות" וכיוצא בזה התלויות בחדר היולדת מרגיעות ומעודדות את רוחה של היולדת (שהרי באמת מאמינה היא בסגולת השמירה כו') - בוודאי לא תהיה שום התנגדות מצדם, ואדרבה, יסכימו בשמחה לתת רישיון לתלות פתקאות אלו, כדי למלא את רצונה של היולדת, שתהיה רגועה, ובמצב של מנוחת הנפש.

ולא עוד, אלא שעניין זה הוא גם לתועלת הרופא:

רופא טוב ואמיתי - נוגע לו מצבו של המטופל, ובמילא, כאשר ישנו סיבוך, חלישות וכו' במצב, הרי זה מבלבל את רוח הרופא, וגורם לו העדר מנוחת הנפש כו'. ולכן מעוניין גם הרופא שהמטופל יהיה במצב של מנוחת נפש שלמה, שאז גם הוא (הרופא) רגוע יותר, ובמילא, יכול לעסוק בטיפול הרפואי באופן טוב יותר, ביתר שאת וביתר עוז.

וכן הוא בנידון שלנו, שכאשר תולים הפתקאות של "שיר המעלות" המרגיעות את רוחה של היולדת - הרי גם הרופא המטפל נעשה רגוע יותר (בין אם הוא יהודי או אינו יהודי, מאמין בענייני דת או אינו מאמין וכו'), ובמילא, הטיפול הרפואי הוא ביתר הצלחה.

ד. ובנוגע לפועל:

ראוי ונכון לפרסם בכל מקום ומקום שדרים בו יהודים על דבר המנהג לתלות "שיר המעלות" בחדר היולדת והוולד, עניין השמירה והסגולה שבזה וכו' (כנ"ל בארוכה),

ובהדגשה - שיש להשתדל לקיים מנהג זה מיד בבוא היולדת לבית הרפואה, בעת ההכנה ללידה, ועל אחת כמה וכמה בעת הלידה עצמה, וכן לאחר הלידה,

כולל גם - ההשתדלות לקבלת רשיות של הנהלת בית הרפואה, על ידי ההסברה המתאימה (כנ"ל), בדברים היוצאים מן הלב שבוודאי יפעלו פעולתם.

ויש להוסיף, שכל האמור שייך לא רק בעיר גדולה שיש בה יהודים רבים, ובמילא גם בבתי הרפואה ישנן יולדות יהודיות רבות, אלא אפילו בעיר קטנה, בבית הרפואה שיש בו יולדת יהודייה אחת בלבד - גם שם צריכים ויכולים לעשות ולפעול בזה (ובפרט שברובם של בתי הרפואה נמצאות כמה יולדות יהודיות).

ה. ויהי רצון שעל ידי ההוספה והריבוי בלידת בנים ובנות בישראל - הן בכמות, הן באיכות, בתכלית השמירה וכו' - תוקדם ביותר גם ביאת בן דוד, כמאמר רבותינו זכרונם לברכה "אין בן דוד בא עד שיכלו נשמות שבגוף", "אוצר ששמו גוף".

א. ידוע ומפורסם מנהגם של ישראל מקדמת דנא - "מנהג ישראל תורה היא" - לתלות בבית היולדת פתקאות (או קמיעות) עם שמות ופסוקים, "שיר המעלות" וכיוצא בזה (בכל מקום לפי מנהגו), כסגולה לשמירה וכו' לילדת ולוולד, הן בנוגע ללידה עצמה שתהיה כשורה ובנקל, והן בנוגע לימים שלאחרי הלידה, לאורך ימים ושנים טובות.

ועוד עניין עיקרי בנוגע לרך הנולד - שמיד בצאתו לאוויר העולם יהיה מוקף בענייני קדושה, כידוע שדברים שרואה ושומע תינוק, אפילו בן יומו, יש להם השפעה גם בגדלותו (ועד שנתגלה בדורות האחרונים גם בחכמת הנפש), ולכן כשמקיפים אותו בענייני קדושה

וכו' הרי זה מוסיף ברכה והצלחה שיזכו לגדלו ולגדלה "לתורה חופה ומעשים טובים".

ובעניין זה, יש להעיר ולעורר על דבר עניין הדורש תיקון בנוגע להנהגה של ימינו אלה, כדלקמן.

ב. בדורות שלפנינו היו הנשים יולדות בבתיהן (בסיוע המיילדת), ובמילא היו הכול נוהגים ומקפידים בעת הלידה (החל מהכנות ללידה) על מנהג הנ"ל.

אמנם, בימינו אלה, הרי מסיבות רפואיות יולדות הנשים בבית הרפואה דווקא, ובמילא, לא שמים לב להקפיד על מנהג הנ"ל, כי אם לאחרי שהיולדת והוולד חוזרים מבית הרפואה לביתם (כמה ימים לאחרי הלידה),

בה בשעה שההנהגה הנ"ל חשובה עוד יותר בעת ובסמיכות ללידה עצמה (כפשוט), שאז נמצאים בבית הרפואה.

ולכן, מצווה לעורר בכל מקום ומקום שגם כאשר היולדת והוולד נמצאים בבית הרפואה, יש להשתדל ולתלות בחדר היולדת ובחדר הוולד (או על המיטה וכיוצא בזה) "שיר המעלות" וכו', ככל פרטי המנהגים שבדבר, כפי שנוהגים בבית, ואדרבה בהיותם בבית הרפואה, בעת ובסמיכות ללידה, נוגע הדבר יותר, כנ"ל.

ובכל מקום - בשאלת רב האם צריך כלי בתוך כלי וכו'ב.

ג. ובנוגע לרישיון מהנהלת בית הרפואה - הרי בהשתדלות הכי קלה, בוודאי יקבלו הרישיון ללא כל התנגדות, ואדרבה - בפה מלא ובשמחה:

גם על-פי חכמת הרפואה - הרי הצלחת הטיפול קשורה (במידה חשובה) גם במצבו הנפשי של החולה, שלכן משתדלים להסיר מלבו דאגות וספיקות וכו', לגרום לו מנוחת הנפש ומצב רוח טוב ככל האפשר.

ועל אחת כמה וכמה בנוגע לעניין הלידה, שנוגע ועיקר (הן לילדת והן לוולד) המצב הנפשי, הסרת הפחד וכו', מנוחת

מצה לכל בית

מבצע מצה

המהפכה

מאות אלפי מצות מחולקות בימים אלה עלידי שלוחי הרבי בכחצי מיליון בתי אב בישראל • אלפי מתנדבים בשכונות שלמות עוברים דלת דלת, ומניחים על הידית מצה של אמונה ושל רפואה כרצון הרבי • סיפורו של מבצע

ג לגולה של מצה. ולא, אנחנו לא מתכוונים לתהליך המוכר שעוברת המצה מהקומביין בשדה לשולחן הסדר. את המידע הזה כבר מכיר כל ילד מהביקור ב'חוויות הפסח' המסורתי, המאורגן כל שנה על ידי השלוחים - אלא לגלגולן של מליוני המצות המחולקת בכל רחבי הארץ במסגרת מבצע מצה.

התהליך מתחיל כבר בקיץ, בעיצוב וייצור של המארזים הייחודים באמצעות צאגו"ח, המעוצבים בהתאמה אישית, כאשר עבור כל שליח מיוצרת אריזה ייעודית הנושאת את שמו ופנייה אישית לתושבי השכונה שבה הוא פועל.

האריזות הייחודיות מגיעות למאפיית המצות הגדולה בעולם, בכפר חב"ד, העובדת שעות נוספות במיוחד עבור מליוני המצות שמיוצרות לטובת המבצע, ושנארזות עם אפייתן בעטיפה מיוחדת לשמירת טריות במאות אלפי המארזים.

בסופו של דבר, עשרות משאיות עמוסות במצות ישנעו את הסחורה כולה, והיעד - העיר שדרות. שם ממוקם המרכז הלוגיסטי של צאגו"ח, ומשם יוצאות המצות לכל הארץ.

משמרות בלילות

'מבצע מצה' נוסד בשנת תשי"ד, לפני 72 שנים. אפשר לקבוע בביטחון ובאופן חד משמעי, שמעולם לא הגיע לשיא כמו השנה. אז, באותם ימי בראשית, חידש הרבי את המנהג שרווח בקהילות ישראל שהרבנים שלחו 'מצות שמורות' לליל הסדר.

שנה לאחר מכן, עיתון המודיע גילה את התופעה המפעימה

- אברכים שעוזבים את בתיהם בערב החג ו"התפקדו ל'מבצע' כחיליים ממושמים להוראת רבם".

העיתון תאר בהתפעלות כיצד "סובבו על פתחי תושבי שכונות הספר וחילקו לכל משפחה מצות מהודרות, עגולות ומלאכת יד, ועד כמה שהזמן הקצר והבווער בערב החג הוסיפו דברי הסבר על ערכו של החג 'בכל דור ודור', על החובה הקדושה לצאת ידי אכילת מצה בליל הראשון של חג הפסח, ועל חובתו של כל אחד ואחד לצאת ממצרים המקנן בליבו ובנפשו".

בשנה שלאחר מכן, לקראת חג הפסח תשי"ז, כתב הרבי: "בוודאי מתכוננים למבצע חלוקת מצה שמורה, ולא כבכל שנה אלא בהוספה, שהרי נתרבה מספר אלה שמכירים בהם ונתוסף גם כן בהתעוררות דלבן של ישראל, אשר גם בגלותא כשישנה היא, בכל זאת הלב ער להקב"ה ולגאולה, וגאולה ענינה לכל לראש מיצר הרע".

בשנת תשל"ג, עיתון 'דבר' פרסם על חלוקה של 72,000 ערכות מצה. באותה שנה, נרתמו כל תושבי כפר חב"ד לתגבר את צוות המאפייה, ובמשך שלושה לילות אפו במשמרות מצות כדי לענות על יעדי המבצע הגדולים. מטה כפר חב"ד לבדו חילק 25,000 ערכות מצה שמורה.

שכונה אחרי שכונה

בשנים האחרונות מתחוללת לא פחות ממהפכה. שלוחים, וותיקים וצעירים, בשכונות וביישובים, מפיקים בעצמם חלוקה של אלפי מצות שמורות מדלת לדלת.

הנתונים מלמדים כי כמאה וחמישים שלוחים שכל אחד מהם, לבדו, מחלק למעלה מ-1000 ערכות מצה שמורה ויותר.

הנתונים מצטברים למספר שיא חסר תקדים, של מעל ל-450,000 ערכות מצות שמורות שמחלקים השלוחים ברחבי הארץ. "מאז ייסוד מבצע מצה לא היו מספרים כאלה", משתפים בצעירי אגודת חב"ד.

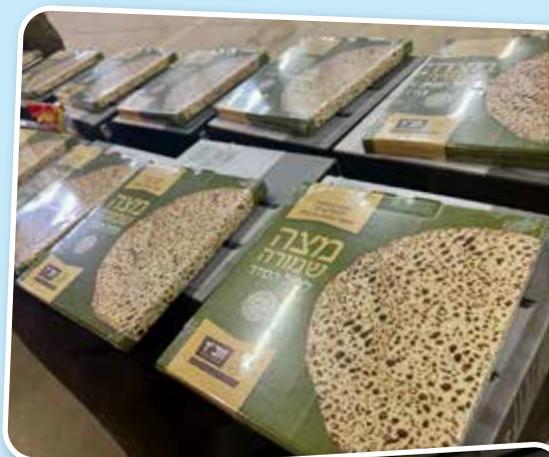
המשמעות הישירה היא שכחצי מיליון בתי אב בישראל מקבלים מצות שמורות לליל הסדר, בארזיה מיוחדת, עם עלוני מידע מרהיבים. "אין ספק כי מדובר בהתמסרות בלתי רגילה של השלוחים, הפועלים מתוך הבנת החשיבות של הבאת מצה שמורה עבור הרבי".

מדי שנה מצטרפים עשרות שלוחים למיזם המהפכני של חלוקת מצות עבודת יד לכל תושבי מקום שליחותם. עיר אחרי עיר, שליח אחרי שליח. בערים כמו עפולה, חדרה, ראשל"צ, חיפה, שדרות, תל אביב, נהריה ועוד - יש שכונות שלמות, ולעיתים כל העיר ממש, שמקבלות מצות שמורה. גם צעירים, שנמצאים במקום שליחותם שנים ספורות, פועלים בתעוזה מעוררת השתאות. הם עוברים מדלת לדלת, בעזרת מתנדבים מקומיים שהם מגייסים, ותולים על ידיות הדלתות את השקיות המהודרות עם המצות או המצה השמורה.

בצה"ל

גם בצה"ל מחולקות עשרות אלפי ערכות מצה, באמצעות אגף כוחות הביטחון בצאגו"ח. במסגרת זאת עשרות שלוחים, שמקבלים כל אחד אלפי ערכות, מחלקים לחיילי צה"ל בבסיסים, במוצבים, ובשטחי הפעילות וכן מחולקים ליחידות מיוחדות לפי בקשת הרבנות הצבאית.

בבתי רפואה ובמערכת הבריאות

לקראת החג, שלוחי הרבי בבתי הרפואה מחלקים עשרות אלפי ערכות מצה שמורה למאושפזים ובני משפחותיהם, וכן לצוותים הרפואיים ולאנשי מערכת הבריאות; כאשר חלק מהמצות מיועדות לאירועי ליל הסדר הציבוריים שיתקיימו במרכזים הרפואיים, והיתר לחלוקה אישית של סטים בני שלוש מצות לליל הסדר.

בתוך כך, השליח הרב לוי מנדלסון, מנהל לב חב"ד - האגף הרפואי של צאגו"ח, מציין כי השלוחים בבתי הרפואה עוסקים במקביל בהכנות נמרצות לקראת חג הפסח והסדרים הציבוריים, בהם צפויים להשתתף מאושפזים רבים ובני משפחותיהם.

שליחות של כל חסיד: אלפים מאנ"ש בפעילות "מבצע מצה"

המספרים שמאחורי ההתגייסות

הנתונים מראים על היקפים אדירים: במסגרת פעילות זו של אנ"ש לבדה, מחולקות למעלה מ-20,000 ערכות מצה שמורה. מדובר בעשרים אלף בתי אב בישראל שיזכו לאכול מצה שמורה לבילוי הסדר. זוהי עדות חיה לחיות החסידית הפועמת בקרב אנ"ש, שאינם מסתפקים בעשייה האישית שלהם אלא דואגים לכל יהודי בסביבתם.

עם התקרב חג הפסח, "מבצע מצה" - מהמבצעים עליהם עורר הרבי בלהט ובקביעות לאורך השנים - תופס תאוצה בשטח. לצד הפעילות הממוסדת והענפה של שלוחי חב"ד הפרוסים בכל נקודה, בולטת השנה, כבכל שנה, התגייסותם המופלאה של אלפים מאנשי שלומנו, במסגרת אגף עשרת המבצעים של צאגו"ח. אלו הם חסידים שאינם "שלוחים" במשרה מלאה, אך חדורים בהכרה שכל חסיד הוא שליח, ובכל מקום בו יהודי נמצא - עליו להביא את אור המצווה.

אל תישאר מחוץ למבצע!

חסיד יקר, "מבצע מצה" נמצא בישורת האחרונה. זו ההזדמנות של כל אחד מאיתנו להוסיף עוד אור בנשמתו של יהודי נוסף. עדיין ניתן להצטרף למערך החלוקה, להזמין ערכות עבור המכרים והקולגות שלך, ולוודא שגם השנה - אף יהודי בסביבתך לא יישאר ללא מצה שמורה.

להצטרפות כנסו לאתר MIVTZOIM.CO.IL או בוצאפ מס' 058-4400770

להביא את ה"מיכלא דמהימנותא" לכל סביבת עבודה

הוראתו של הרבי בנוגע לחלוקת מצה שמורה לכל יהודי אינה מצטמצמת לכותלי בית חב"ד. הכוח הייחודי של אנ"ש טמון ביכולת להגיע ל"שטחים" שהשליח הרשמי לא תמיד מגיע אליהם ביום-יום: אל עמיתים לעבודה במשרדים, לקולגות במפעלים, לשכנים בבניין ולמכרים אישיים.

מתוך קמפיין הקריאה לאנ"ש לפעול ב'מבצע מצה'

כל ילד והספר שלו: נחשפה נבחרת ספרי הקודש שתחולק במאות תהלוכות ברחבי הארץ

"מהפכת 'בית מלא ספרים' עולה שלב: חמישה כותרים מרהיבים המותאמים לכל גיל - החל מהפקת ענק על פרקי אבות, דרך מהדורת תניא מאירת עיניים, ועד לבשורה ההיסטורית לגיל הרך עם הספר 'יעל לומדת על בריאת העולם'."

שהנגישה בצורה מרהיב בשנים האחרונות לרבות בתים מהציבור הכללי ספרי קודש יסודיים. במסגרת סדרה זו ראו אור הספרים: התהילים שלי; התורה שלי (חמשת חומשי תורה); גיבורי העם שלי - סיפורי הנביאים והכתובים; הברכות והתפילות שלי - סידור ברכות ותפילות.

"מעבר לחשיבות חלוקת ופרסום הספרים בתהלוכות", אומרים בצאגו"ח, "יש לנו כאן הזדמנות נדירה להכניס ספרי קודש לבתי הילדים כחלק ממבצע 'בית מלא ספרים'. זהו רצונו הברור של הרבי - שילד יצא מהתהלוכה עם ספר קודש ביד, ספר שיכנס אליו לבית ודרכו הוא ילמד על התורה, האבות וחז"ל."

"השנה, הספר מתמקד בפרקי אבות, ויש פה נקודה מאד מעניינת. השנה אנו מציינים בדיוק 40 שנה מאז שהרבי הזכיר בשיחה (ש"פ דברים-חזון תשמ"ו) ('ארבעים שנה דקאי איניש אדעתא דרביה'), שפרקי אבות שווים לכל נפש - לאנשים, נשים וטף, - ידוע גם שהרבי בשיחות הסביר עניינים מהמסכת הזו במיוחד עבור ילדים."

"בספר 'פרקי אבות שלי', הילדים יפגשו את דברי התנאים לצד סיפורים מרתקים על חייהם. הוספנו בספר נדבך חשוב נוסף: 'תיבות תוכן' עם הסברים על מושגי יסוד ביהדות. אלו דברים בסיסיים שכל ילד יהודי צריך לדעת, והם שולבו בספר אותם בצורה נגישה ובמלאכת מחשבת בתוך הספר כדי להעניק לילדים מטען רוחני רחב ומקיף."

החידוש המרכזי השנה הוא הבשורה לקטנטנים: בצאגו"ח - יחד עם רשת אוהלי יוסף יצחק

בעקבות הוראת הרבי לצעירי חב"ד לחלק ספרי קודש לילדי ישראל במסגרת תהלוכות ל"ג בעומר, וכמיטב המסורת בעשורים האחרונים, בימים אלו יצאו לאור הספרים שיחולקו למאות אלפי ילדי ישראל בל"ג בעומר - והשנה זמינים לשלוחים מגוון של חמישה ספרים לבחירה, מתוך מטרה להעניק לשלוחים את האפשרות להתאים את הספרים המחולקים לקהל היעד.

כך, בנוסף לשני הספרונים החדשים, המופקים במסגרת הסדרה האהובה והמוכרת של סיפורי מופת - הן במהדורה כללית והן במהדורה שמתאימה לציבור החרדי,

רואה אור השנה ספר מרהיב ומושקע על פרקי אבות - 'פרקי אבות שלי' - ספר המתאים לכל המשפחה ומותאם גם לקהל הרחב.

'פרקי אבות שלי' הוא ספר המשך לסדרה המופתית

אנשי מעשה

רגעים מפעילות אנ"ש במבצעים

ר' מנחם מענדל שיקלי, קריית גת

עובד במעבדת חומרי גלם וכימיה בחברת שפיר ומנהל סטודיו לעיצוב גרפי

קביעות עיתים. חלק בלתי נפרד ממני. מאוד מקפיד על זה, החל מהשיעורים היומיים. בנוסף, **חברותא יומית עם קולגה מהעבודה.** הספקנו לעבור על חלקים מאוד מכובדים מספר התניא, הלכות הצריכות בשולחן ערוך, ועוד. משתדל להקשיב תוך כדי עבודה לשיעורים, שמעניקים חיות ומעניקים לנפש כוחות. **גולת הכותרת היא שבת, פשוט "לגנוב" ככל שיותר רגעים של לימוד.** מאמר, שיחה, כמה שיותר ללמוד תורה.

מבצעים. במסגרת עבודתי אני פוגש אנשים מכל רחבי הארץ, ומשתדל להציע להם להניח תפילין. כשיש ישיבות וכנסים חברתיים גדולים של החברה, בהשתתפות מאות ואלפי אנשים, **כולם כבר יודעים שבמהלך ההפסקות מנדי החב"דיק מסתובב ומניח לכולם תפילין.** גם בחגים אני משתדל לעשות את ה'מבצעים'. בסוכות, כשאני בחופשה, אני מגיע למקום העבודה עם ארבעת המינים כדי לזכות את החברה במצוות לולב. בחנוכה, אני מחלק מאות חנוכיות; **בפסח, מצה שמורה, עם עלון שמסביר על החג.** כולם יודעים שכשמנדי מגיע עם כל השקיות ומחלק לכולם את הדברים - החג מתקרב. גם מחוץ לעבודה משתדל לעשות מבצעים בשעת הצורך. למשל בפורים השנה זכינו לקרוא כמה עשרות קריאות מגילה, גם בלילה וגם ביום. עברנו בבניינים, בכתים, ואנשים פשוט קיבלו את זה כמים מרווים על נפש עייפה.

משפחה. הדבר החשוב בעולם. דור העתיד, דור ההמשך. ברוך השם, יש לנו חמישה ילדים. כשלפני חודשיים זכינו לקבל מתנה גדולה שמאירה לנו את הבית... גידול המשפחה הוא כמובן דבר שמצריך הרבה עבודה, הרבה התמדה, אבל כאמור זה הדבר הכי חשוב.

רגע מיוחד. באחד הכנסים המקצועיים, בו השתתפו מעל ארבעת אלפים עובדים, עברתי כדרכי להניח תפילין עם האנשים. היה שם יהודי, מאוקראינה, והוא הגיב מאוד בקרירות. הוא סיפר לי שסבא שלו היה רב בוורשא, אבל זו איננה עובדה שהייתה משמעותית עבורו. אביו, אחרי מלחמת העולם השנייה, הפך להיות מאוד 'אנטי דת'. הוא זכר, במעורפל, שלסבא שלו היה

אחרת. באופן אישי אני מרגיש קשר קרוב ומיוחד עם הרבי, כי נולדתי בזכות ברכה של הרבי. מקפיד לכתוב לרבי, לדווח על מה שאני עושה, בפרט במבצעים, ולבקש ברכה כשצריך. משתדל גם לעזור לאנשים שרוצים לכתוב לרבי, ובמשרד שלי יש כרכים של אגרות קודש למי שמעוניין. כולם יודעים שמי שרוצה לכתוב לרבי, יכול להגיע אליי ולהיעזר בי.

קהילה. הקהילה החסידית בכרמי גת. קהילה צעירה, מאוד חמה ומתפתחת. במובן מסוים, הקהילה היא "הדבק" שמחבר בין חלקי הפאזל בחיים שלנו. בין המבצעים, והעבודה וכל הדברים הנוספים שאנחנו עושים בחיים. בסוף, מה שמחבר בין כל החלקים זו הקהילה.

מסר לאנ"ש. כל יהודי הוא שליח. כל יהודי במקום שהוא נמצא צריך לשמש שם כשליח. לכל אחד יש את האפשרות לנצל את מקום העבודה שלו, את הבמה שהוא קיבל, את עמדת המפתח הייחודית שלו כדי לפעול על כל מעגל האנשים מסביבו ולהשפיע עליהם, באופן שאף אחד אחר לא יוכל. וגם אם לפעמים זה לא נעים, לא צריך להתבייש. זה יכול להיות במבצע תפילין או בהארת פנים לזולת. יכול להיות בלימוד תורה, לקבוע חברותא של כמה דקות עם קולגה. כל אחד יכול להקדיש לרבי חצי שעה ביום או בשבוע, ולעשות קידוש השם גדול. והאמת היא, שאנשים צמאים לדברים האלה ופשוט מחכים שנפתח את הפה, שנוכל להשפיע עליהם קצת רבי, בכל מקום שאנחנו נמצאים.

כזה דבר שנקרא תפילין, ושזה היה נראה קוביות שחורות... הוא מעולם לא הניח תפילין. באותו יום הוא הניח תפילין בפעם הראשונה בחיים שלו, ולמרות הקרירות שלו, בעת אמירת שמע ישראל התרגש עד עומק נשמתו, וכשסיים את הנחת התפילין הודה לי מאוד ובחום גדול.

מבצעים במשפחה. ברוך השם, המשפחה כולה חדורה ברבי, חדורה במבצעים. כל יום כשאני שב הביתה, עם התפילין ביד, הילדים שואלים, נו, אבא, היום אנשים הניחו תפילין? הם שותפים מלאים בהכנת המארזים שאני מחלק לקראת החגים - אם זה בחנוכה, המארזים עם החנוכיות, בפורים - עם משלוחי המנות, ובפסח - עם המצות. אני גם משתדל כשמתאפשר לקחת אותם עימי למבצעים, וגם ההשתתפות הזאת משמעותית וחשובה.

השפעה. כחסיד חב"ד - תמיד מסתכלים עליך, ובדרך כלל - בהערכה ובחיבה. בפרט במקומות של אנשים שלא כ"כ שומרי תומ"צ. רואים בך נציג טבעי לכל דבר שבקדושה. בעיניי, השפעה הכי גדולה היא בעצם הנוכחות שלנו. גם אנשים שעדיין לא מוכנים להניח תפילין, מתיישבים לשיחה, שואלים, מתייעצים, ובי"ה מושפעים לטובה גם מהדברים "הקטנים" האלה.

הרבי. הרבי הוא הכל, הרבי הוא בעצם הבריאח התיכון שעובר בכל חלק בחיים שלנו. בתוכן של החיים שלנו, בצורת החשיבה ובצורת הפעולה. למעשה, מי שמחובר לרבי, כל החיים שלו נראים